

Lubinačan

noviny obce Lubina

Ročník XIII.

Júl - August 2012

číslo 5

ISSN 1338-7480

Z OBSAHU VYBERÁME

Miesto pre... str. 4

*Tu bratia vždy sa stretať
budú ... NA JAVORINE* str. 6

SNP a jeho odkaz str. 8

Dominus illuminatio mea str. 12

Podkozinská vareška 2012 str. 14

*Slávnostné ukončenie
školského roka* str. 10

*Farmárčenie je
naším koničkom* str. 16

Lubinské volejbalové leto str. 21

Koniec leta...

Text: Ing. Martin Beňatinský, starosta obce/Foto: Luboš Harušíak

Milí spoluobčania, čas od jari do jesene, kedy sa dajú v obci vykonávať rôzne aktivity zamerané na úpravu našej obce, bežné opravy a údržby, sa pomaly kráti a my bilančujeme, čo sa tento rok podarilo opraviť a vynoviť. Myslím, že je zbytočné vymenovávať všetky práce, ktoré sa v obci vykonali a dúfam do zimy ešte stihnú vykonať, pozorné oko si ich všimne a posúdi, či sú na prospech obci, alebo nie. Samozrejme, niektoré opravy a inovácie sa nedajú spraviť zo dňa na deň, tu môžem spomenúť verejné osvetle-

nie, ktoré hlavne na kopaničiach spôsobuje nemalé problémy, keďže je už dosť zastaralé a tým aj viac nefunkčné. No dúfam, že postupne - tak ako máme naplánované jednotlivé etapy jeho výmeny - sa tieto nedostatky vytratia. Prosím preto Vás, ktorých sa táto problematika dotýka, o trpezlivosť a pochopenie. Takou malou náplasťou hlavne pre tých kopaničiárov, ktorí žijú blízko cesty na Javorinu, je jej rekonštrukcia a celková obnova. Ja len dúfam, že táto cesta nám bude slúžiť čo najdlhší čas a prispieje ku skvalitneniu nášho chotára v dopravnej oblasti. Pevne verím, že tretie ročné obdobie – jeseň, ktorá je pre mnohých svojou farebnosťou jedinečná a krásna - prežijeme v duševnej i pracovnej pohode v kruhu svojich príbuzných a priateľov pri rodinných či spoločenských udalostiach, ktorých bolo tohto roku nemálo.

OBEČNÝ ÚRAD INFORMUJE

Text a foto: Ing. Simona Štepanovicová, prednostka OcÚ

- Obec Lubina, ako člen Mikroregiónu Javorina (spoločenstvo tvoria v súčasnosti 4 obce: Bzince pod Javorinou, Dolné Srnie, Lubina a Moravské Lieskové), sa zapojila do projektu „Cestovní ruch v Bílých a Bielych Karpatech“ spoločne s Mikroregiónom Bílé Karpaty (Dolní Němčí, Slavkov, Horní Němčí, Strání, Březová, Lopeník, Vápenice, Vyškovce, Starý Hrozenkov). Každá obec v rámci projektu zrealizovala panoramatickú mapu vrátane informačných tabuliek a smerových šípok. Panoramatickú mapu nájdete v malom parku oproti KD G. Zocha a smerové šípky pred OcÚ v Lubine.

PET fľaše (1l; 1,5l; ...) môžete vhoďiť priamo do zberného kontajnera, ktorý je umiestnený pri vchode do OcÚ. Zber použitého kuchynského oleja prebieha súčasne aj so zberom plastov.

Termíny vývozu plastov a použitého kuchynského oleja pre obec, kopaničce a lokality do konca roka 2012:

16. október; 18. december.

Žiadame občanov, aby vrecia s plastmi a použitým kuchynským olejom pripravili pred domy na viditeľné a dostupné miesto v skorých ranných hodinách, resp. deň vopred. Vrecia s plastmi musia byť riadne zviazané.

Foto:

1 - Panoramatická mapa

2 - Smerové šípky

3 - Situačný plán cintorína

- Na cintoríne, oproti Domu smútku, pribudla informačná tabuľa zosnulých - Situačný plán cintorína Lubina so zoznamom hrobových miest a abecedným zoznamom pochovaných. Na základe plánu sa cintorín člení na 4 sektory. Každému hrobovému miestu v rámci sektora prislúcha poradové číslo (číslovanie od 1 - ...) vrátane mena, priezviska zosnulého a dátumu úmrtia.
- Na OcÚ sú bezplatne k dispozícii plastové lieviky určené k zberu použitého kuchynského oleja a masti. Naplnené

Dobrovoľné príspevky vrátane predplatného

- 50 EUR – Mgr. Pavol Sapáček, Bratislava
- 30 EUR – Emília Brokešová, Trenčín
- 10 EUR – Vlasta Trúsiková, Nové Mesto n. Váh.; Zora Chrenková, Nové Mesto n. Váh.; Dušan Trúsik, Nové Mesto n. Váh.   č. účtu kam môžete zasielať dobrovoľné príspevky: 2951205051/0200

ZO ZASADNUTIA POSLANCOV OBEČNÉHO ZASTUPITEĽSTVA

Mimoriadne zasadnutie poslancov Obecného zastupiteľstva dňa 18.6.2012

Uznesenie č. 58/2012 z 18.6.2012

Obecné zastupiteľstvo v Lubine **schvaľuje** program mimoriadneho zasadnutia poslancov Obecného zastupiteľstva podľa návrhu.

Uznesenie č. 59/2012 z 18.6.2012

Obecné zastupiteľstvo v Lubine **volí** návrhovú komisiu v zložení: p. poslanec Ivan Krúpa a p. poslanec Pavol Čamek.

Uznesenie č. 60/2012 z 18.6.2012

Obecné zastupiteľstvo v Lubine **berie na vedomie** určenie

overovateľov zápisnice: p. poslankyňa Mgr. Anna Machajdíková, p. poslanec Ing. Igor Ištók a zapisovateľku zápisnice: Inge Rubaninská.

Uznesenie č. 61/2012 z 18.6.2012

Obecné zastupiteľstvo v Lubine schvaľuje hodnotu vecného daru pri udelení Ceny starostu obce Lubina v roku 2012 vo výške 50 EUR/osoba.

Zasadnutie poslancov Obecného zastupiteľstva v Lubine dňa 28.6.2012

Uznesenie č. 62/2012 z 28.6.2012

Obecné zastupiteľstvo v Lubine **schvaľuje** program zasadnutia

poslancov Obecného zastupiteľstva podľa návrhu.

Uznesenie č. 63/2012 z 28.6.2012

Obecné zastupiteľstvo v Lubine **volí** návrhovú komisiu v zložení: p. poslanec Ivan Krúpa a p. poslanec Viliam Petrovič.

Uznesenie č. 64/2012 z 28.6.2012

Obecné zastupiteľstvo v Lubine **berie na vedomie** určenie overovateľov zápisnice: p. poslankyňa Mgr. Anna Machajdíkova, p. poslanec Ing. Igor Ištók a zapisovateľku zápisnice: Inge Rubaninská.

Uznesenie č. 65/2012 z 28.6.2012

Obecné zastupiteľstvo v Lubine **berie na vedomie** Kontrolu plnenia uznesení.

Uznesenie č. 66/2012 z 28.6.2012

Obecné zastupiteľstvo v Lubine po prerokovaní

a) berie na vedomie

- odborné stanovisko HK k návrhu Záverečného účtu obce Lubina za rok 2011.

b) berie na vedomie

- Správu nezávislého audítora k Záverečnému účtu obce Lubina za rok 2011.

c) schvaľuje

Záverečný účet obce Lubina za rok 2011 a celoročné hospodárenie bez výhrad.

d) schvaľuje

- usporiadanie prebytku rozpočtu obce vo výške 11 116,34€ podľa § 10 odst. 3 písm. a) a b) zákona č. 583/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách územnej samosprávy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov na tvorbu rezervného fondu
- zostatok finančných prostriedkov vo výške 3 807,32 € na tvorbu rezervného fondu.

Uznesenie č. 67/2012 z 28.6.2012

Obecné zastupiteľstvo v Lubine

1. schvaľuje zmenu rozpočtu obce Lubina rozpočtovým opatrením č. 6/2012.

2. ukladá zapracovať schválenú zmenu do rozpočtov.

T : 15.7.2012

Z : prednostka OcÚ

účtovníčka OcÚ

Uznesenie č. 68/2012 z 28.6.2012

Obecné zastupiteľstvo v Lubine

1. prerokovalo

uzatvorenie Zmluvy o službách medzi obcou Lubina ako objednávateľom a firmou OPEN DOOR INTERNATIONAL, s. r. o., Pázmáňa 2125/27, 927 01 Šaľa ako poskytovateľom – vypracovanie Žiadosti o nenávratný finančný príspevok v rámci opatrenia 3.1 Ochrana ovzdušia a minimalizácia nepriaznivých vplyvov zmeny klímy z Operačného programu Životné prostredie 2007-2013.

2. schvaľuje

uzatvorenie Zmluvy o službách medzi obcou Lubina ako objednávateľom a firmou OPEN DOOR INTERNATIONAL, s. r. o., Pázmáňa 2125/27, 927 01 Šaľa ako poskytovateľom – vypracovanie Žiadosti o nenávratný finančný príspevok v rámci opatrenia 3.1 Ochrana ovzdušia a minimalizácia nepriaznivých vplyvov zmeny klímy z Operačného programu Životné prostredie 2007-2013.

3. ukladá

zabezpečiť podpísanie zmluvy a náležitosti z nej vyplývajúce.

T: ihneď

Z: prednostka OcÚ

Uznesenie č. 69/2012 z 28.6.2012

Obecné zastupiteľstvo v Lubine

1. prerokovalo

uzatvorenie Zmluvy o službách medzi obcou Lubina ako objednávateľom a firmou OPEN DOOR INTERNATIONAL, s. r. o., Pázmáňa 2125/27, 927 01 Šaľa ako poskytovateľom – zabezpečenie Externého manažmentu projektu financovaného cez opatrenie 3.1. Ochrana ovzdušia a minimalizácia nepriaznivých vplyvov zmeny klímy z Operačného programu Životné prostredie 2007-2013.

2. schvaľuje

uzatvorenie Zmluvy o službách medzi obcou Lubina ako objednávateľom a firmou OPEN DOOR INTERNATIONAL, s. r. o., Pázmáňa 2125/27, 927 01 Šaľa ako poskytovateľom – zabezpečenie Externého manažmentu projektu financovaného cez opatrenie 3.1. Ochrana ovzdušia a minimalizácia nepriaznivých vplyvov zmeny klímy z Operačného programu Životné prostredie 2007-2013.

3. ukladá

zabezpečiť podpísanie zmluvy a náležitosti z nej vyplývajúce.

T: ihneď

Z: prednostka OcÚ

Uznesenie č. 70/2012 z 28.6.2012

Obecné zastupiteľstvo v Lubine

1. prerokovalo

Žiadosť spoločnosti ICS Systems, s. r. o., 558/10, 916 01 Stará Turá o vyjadrenie pre územné konanie stavby k projektu „Chráničky pre optické kabeľáže“.

2. berie na vedomie

Žiadosť spoločnosti ICS Systems, s. r. o., 558/10, 916 01 Stará Turá o vyjadrenie pre územné konanie stavby k projektu „Chráničky pre optické kabeľáže“.

Uznesenie č. 71/2012 z 28.6.2012

Obecné zastupiteľstvo v Lubine **schvaľuje** odvolanie člena komisie pre Rozvoj, vzdelávanie, kultúru a šport pri OZ v Lubine – Ing. Ofgu Hrabovskú.

T: 30.6.2012

Zasadnutie poslancov Obecného zastupiteľstva 20.8.2012

Uznesenie č. 72/2012 z 20.8.2012

Obecné zastupiteľstvo v Lubine **schvaľuje** program zasadnutia poslancov Obecného zastupiteľstva podľa návrhu.

Uznesenie č. 73/2012 z 20.8.2012

Obecné zastupiteľstvo v Lubine **volí** návrhovú komisiu v zložení: p. poslanec Ľubomír Jarábek a p. poslankyňa Danka Kollárová.

Uznesenie č. 74/2012 z 20.8.2012

Obecné zastupiteľstvo v Lubine **berie na vedomie** určenie overovateľov zápisnice: p. poslanec Ivan Krúpa a p. poslanec Pavol Čameka zapisovateľku zápisnice: Inge Rubaninská.

Uznesenie č. 75/2012 z 20.8.2012

Obecné zastupiteľstvo v Lubine **berie na vedomie** Kontrolu plnenia uznesení.

Uznesenie č. 76/2012 z 20.8.2012

Obecné zastupiteľstvo v Lubine po prerokovaní

1. schvaľuje

zmenu rozpočtu obce Lubina rozpočtovým opatrením č. 7/2012, tak ako je predložená.

2. ukladá

zapracovať schválenú zmenu do rozpočtov.

T : 30.8.2012

Z : prednostka OcÚ

účtovníčka OcÚ

Uznesenie č. 77/2012 z 20.8.2012

Obecné zastupiteľstvo v Lubine

1. schvaľuje

zmenu rozpočtu rozpočtovým opatrením č. 8/2012, tak ako je predložená.

2. ukladá

zapracovať schválenú zmenu do rozpočtu.

T: 30.8.2012

Z: prednostka OcÚ

účtovníčka OcÚ

Uznesenie č. 78/2012 z 20.8.2012

Obecné zastupiteľstvo v Lubine

1. prerokovalo

uzatvorenie Zmluvy o dielo č. 3/2012 medzi obcou Lubina ako objednávateľom a firmou EUROWIN PRO, s. r. o., Dr. D. Úradníčka 193/5, 916 01 Stará Turá ako zhotoviteľom, ktorej predmetom je realizácia – „Výmena okien na Osvetovom dome Dr. Milana Hodžu v Lubine – Miškech Dedinke“ v celkovej hodnote diela 9 149,48 EUR s DPH.

2. schvaľuje

uzatvorenie Zmluvy o dielo č. 3/2012 medzi obcou Lubina ako objednávateľom a firmou EUROWIN PRO, s. r. o., Dr. D. Úradníčka 193/5, 916 01 Stará Turá ako zhotoviteľom, ktorej predmetom je realizácia – „Výmena okien na Osvetovom dome Dr. Milana Hodžu v Lubine – Miškech Dedinke“ v celkovej hodnote diela 9 149,48 EUR s DPH.

3. ukladá

zabezpečiť podpísanie zmluvy a náležitosti z nej vyplývajúce.

T: ihneď

Z: prednostka OcÚ

Uznesenie č. 79/2012 z 20.8.2012

Obecné zastupiteľstvo v Lubine **schvaľuje** Plán činnosti hlavného kontrolóra obce Lubina na II. polrok 2012.

MIESTO PRE...

Text: Danka Kollárová / foto: Luboš Harušíak

Danku KOLLÁROVÚ, poslankyňu Obecného zastupiteľstva v Lubine, členku Komisie pre rozvoj, vzdelávanie, kultúru a šport

Narodila som sa v roku 1962 v Trenčíne. Moja mamička Oľga pochádzala z mnohodetnej rodiny Podolanovcov z lubinských kopaníc - z Bariny, otec Rudolf z osady u Pavlových, kde sme prežili aj s bratom Miroslavom celé naše detstvo a mladosť.

Základnú školu som navštevovala postupne v Podkozinciach, na Hrnčiarovom a v Lubine. Po jej skončení

som sa vyučila, ako bolo v tých časoch bežné, „pre Chiranu“ na Starej Turej v odbore mechanik-nadstavovač, kde som aj pracovne začínala. Potom som niekoľko rokov varila pre deti a učiteľov lubinskej základnej a materskej školy, pracovala som aj v lesoch pod Javorinou, 10 rokov ako upratovačka na „Javorinskom vysielacom“, neskôr ako krčmárka „u Šustra“ a v súčasnosti už piaty rok pracujem v spoločnosti Elster na Starej Turej.

Pred 24 rokmi sme sa aj s manželom presťahovali do nášho domu na kopaniciach „u Frantov“, kde sme spoločne vychovali 2 deti a dnes sa už tešíme aj z vnučky Nikolky a vnúčka

Tomáška, ktorý sa narodil v júni tohto roku ako ten najkrajší darček, ktorý som mohla dostať k svojim päťdesiatym narodeninám.

Poslankyňou obecného zastupiteľstva som druhý rok a táto funkcia pre mňa znamená hájenie záujmov ľudí v mieste, v ktorom žijem. Pre obyvateľov kopaníc sú dôležité základné veci ako opravené cesty, zjazdne aj v zimnom období, fungujúce verejné osvetlenie, vývoz odpadu a možnosť jeho triedenia. Takmer 18 mesiacov som pôsobila v Komisii pre finančnú a sociálnu oblasť, pre obchod, služby a cestovný ruch a ochranu verejného poriadku, v súčasnosti som členkou Komisie pre rozvoj, vzdelávanie, kultúru a šport. Vždy rada pomôžem, priložím ruku k dielu a vypočujem každého, kto za mnou príde so svojimi problémami.

Celý môj život je spätý s lubinským krajom. Nikoho netreba presviedčať, že tento kraj je krásny, ale pohľad na Javorinu a jej okolie môže naozaj precítiť len ten, kto tu žije. Treba tu ťažko pracovať, ale treba sa vedieť aj kultúrne zabaviť. Nebudem vymenovávať to, čo sa nám poslancom podarilo doteraz urobiť. Vždy je čo zlepšiť, vždy existujú ďalšie výzvy a vysvedčenie nám na konci volebného obdobia aj tak vystavia samotní občania. Vďaka môjmu doterajšiemu pôsobeniu v obecnom zastupiteľstve však verím, že komunálna politika sa dá robiť dôveryhodne a slušne.

Odpojenie pevných liniek na lubinských kopaniciach

Text: Ing. Martin Beňatinský, starosta obce

V priebehu minulého obdobia niektorí naši spoluobčania žijúci na lubinských kopaniciach prišli o jedno z mála spojení so svetom a to o pevné linky, ktoré poskytovala a obhospodarovala spoločnosť Slovak Telekom, a.s. Napriek mojej snahe a rokovaniu so zodpovednými zástupcami spoločnosti o uchovanie týchto dôležitých v dnešnej dobe nevyhnutných vybavení domácností, sa mi nepodarilo proces zvrátiť, čo mi je naozaj

ľúto. Viem, že veľa z postihnutých spoluobčanov cíti krivdu a nespravodlivosť pri takomto zásahu do života, no bohužiaľ, voči veľkým spoločnostiam akou je Slovak Telekom, a. s., sa ťažko bojuje. I keď spoločnosť nás vo svojom liste uistila, že urobí všetko preto, aby dotknutým zákazníkom ponúkla službu technicky a cenovo blízku verejnej telekomunikačnej službe, ktorej poskytovanie ukončila.

Pod'akovanie

Text: Ing. Martin Beňatinský, starosta obce / foto: Viliam Solovič

Ani sme sa nestihli poriadne spamätať z prvých jarných lúčov slnka, na ktoré sa väčšina z Vás tešila, a je tu zase pomaly jeseň. Od jari sme prežili veľmi pekné chvíle pri spoločenských udalostiach usporiadaných obcou, alebo jednotlivými spoločenskými organizáciami. Čo je ale pre mňa podstatné, je vidieť postupné zblížovanie sa všetkých zainteresovaných, či už pri príprave dňa detí, Dňa obce Lubina pri príležitosti 620. výročia prvej písomnej zmienky o obci, Slávností bratstva Čechov a Slovákov na Javorine alebo príprave spomienkových slávností SNP na vrchu Roh. Tu všade som videl ľudí, ktorí sú ochotní pomôcť a pripraviť svojim spoluobčanom trocha spoločenského ruchu v našej malej obci pod Javorinou. Práve im chcem aj touto cestou poďakovať za pomoc pri organizácii týchto podujatí, ktoré veľkou mierou prispievajú k popularizácii našej obce navonok.

Žijú medzi nami

Text: Ing. Simona Štepanovicová/Foto: archív G.S.

„Ži a nechaj žiť.“

Anton Pavlovič Čechov

Ing. Gejza SLÁVKA

Narodil sa 13. augusta 1955 v Trenčíne ako prvé dieťa rodičom Gejzovi a Anne. Po skončení základnej školy a Strednej priemyselnej školy v Novom Meste nad Váhom študoval na Vysokej škole ekonomickej v Bratislave v odbore – riadenie výrobných odvetví - priemysel. Štúdium úspešne zavŕšil v roku 1980, kedy mu bol udelený titul inžinier. Po absolvovaní základnej vojenskej služby pracoval tri roky na detskom dopravnom ihrisku v Novom Meste nad Váhom ako učiteľ dopravnej výchovy, ale po celý čas ho srdce ťahalo k hudbe a vlastnej hudobnej skupine. Po rokoch venovaných hudbe v zahraničí sa vrátil na Slovensko a jeho život nabral nový smer. Začal sa venovať podnikaniu. Z prvého manželstva má dvoch synov Mariána a Petra, z druhého dcéru Annalenu.

Gejza Slávka, druhý sprava, so skupinou vo Švédsku

Odkiaľ pramení Vaša láska k hudbe?

G.S.: Celé svoje detstvo, až do 16-tich rokov som hrával futbal za Nové Mesto nad Váhom. Vtedy bol mojou najväčšou láskou. A hudba driemala v pozadí, ale postupne nad futbalom vyhrala. Už počas štúdia na vysokej škole som s priateľmi založil 4 – člennú skupinu Spektrum. Vyhrali sme spolu celoslovenskú súťaž amatérskych skupín, nahrali zopár vlastných skladieb v rozhlas a vystupovali v televízii. Žiaľ, ukončením štúdia a odchodom na vojenskú službu skončila skupina Spektrum svoju činnosť. Po skončení ZVS som tri roky pracoval ako učiteľ dopravnej výchovy na detskom dopravnom ihrisku, ale stále ma to ťahalo k „muzike“. Pravidelne sme každý víkend hrávali po okolitých obciach na tanečných zábavách, aby sme si zarobili na drahú aparatúru. Vtedy bola „muzika“ jediná možnosť ako slušne zarobiť a dostať sa legálne von, „na západ.“ Tak som začal hrať pod agentúrou Slovkoncert s viacerými kapelami. Až som si založil svoju vlastnú.

Začínali sme v Bulharsku, Maďarsku na Balatone, vo Viedni, v škandinávskych krajinách a Nemecku, kde som sa spoznal so svojou terajšou manželkou Anke. Hudba vyplnila značnú časť môjho života, boli to hektické roky aj kočovný život. Potreboval som zvoľniť, vrátiť sa domov. Veľmi sa mi páčil tento kopaničiarsky kraj, príroda a tak som vlastne využil moje ekonomické povolanie a začal som sa venovať podnikaniu.

Prečo práve „Krčma na konci sveta“?

G.S.: Mojim životom bola hudba, nikdy som sa nevenoval tomu, čo som vyštudoval. Ale dôverne som však poznal, aj keď len z pódia, prostredie rôznych krčmičiek a väčších podnikov. Preto moja voľba, keď som kúpil pozemok v tomto krásnom kraji, „v čom podnikat“, bola jednoznačná. Moji priatelia si síce ťukali na čelo, že to nie je dobrý nápad. Napriek tomu som svoju „krčmičku“ otvoril a musím povedať, že neľutujem. Počas 6-tich rokov podnikania sa tu vystriedalo veľa návštevníkov, pravidelne sa koná mikulášsky a silvestrovský večierok, stavenie mája, posedenia pri rôznych jubileách, vystúpenia hudobných skupín naživo. Tradíciu sa už stali nedeľné tanečné popoludnia počas letnej sezóny. Ešte stále je však čo zlepšovať.

Poddelilo po Vás niektoré z Vašich detí lásku k hudbe?

G.S.: Áno, najstarší syn Marián. Od mala sa motal okolo mňa a mojich priateľov hudobníkov. Najskôr hral na klavíri, neskôr prešiel na bicie, začal vystupovať so skupinou I.M.T. Smile. Podporoval som ho, aj keď si založil vlastnú hudobnú skupinu, pretože viem, aké je to náročné. S dcérou Annalenou sa hrávame „na hudobných skladateľov“. Akou cestou sa však bude uberať, ukáže čas.

Čo vyplňa Váš voľný čas?

G.S.: Život na dedine je krásny aj náročný, za mesto by som ho už nevymenil. Chovám domáce zvieratá, ako „mestské dieťa“ až teraz prichádzam na chuť prácam okolo domu. Rád čítam, najmä knihy z duchovnej oblasti. Zaujímam ma meditácia, techniky správneho dýchania, ľudské podvedomie, moc prítomného okamihu. Snažím sa žiť tak, aby som si večer líhal do postele s pokojom a vedomím, že som v ten deň urobil všetko tak, ako som mal.

Tu bratia vždy sa stretať budú ... NA JAVORINE

Text: Ing. Simona Štepanovicová/Foto: www.ounm.sk

V poslednú júlovú nedeľu, tak ako každý rok, sa konalo neformálne stretnutie Slovákov, Čechov a Moravanov na Veľkej Javorine, všetkým známe ako Slávnosti bratstva Čechov a Slovákov. Opäť sa potvrdilo, že ľudia na moravsko-slovenskom pomedzí sú si blízki a i napriek prebiehajúcim súčasným i budúcim premenám Európy a že ani rozpad spoločného štátu neubral na kvalite a sile vzájomných vzťahov. Podujatie bolo venované 20. výročiu novodobej histórie Slovenskej a Českej republiky. Okrem asi tisícky ľudí z oboch strán hranice sa slávností zúčastnilo aj niekoľko významných politických predstaviteľov. Medzi nimi premiéri oboch krajín – Róbert Fico a Petr Nečas, predseda NR SR Pavol Paška, predseda Senátu Parlamentu ČR Milan Stěch, predsedníčka Poslaneckej snemovne Parlamentu ČR Miroslava Němcová a ďalší významní hostia, ako predseda TSK Pavol Sedláček a hejtman Zlínskeho kraja Stanislav Mišák. Tí ešte pred oficiálnym začatím slávností položili kytyce k Pamätníku česko-moravsko-slovenskej vzájomnosti, ktorý symbolizuje viac ako 150-ročnú myšlienku blízkosti národov. Kultúrno-spoločenský program s pestrou prehliadkou hudobných, tanečných a speváckych skupín rôznych žánrov spoločne zahájili spevokol Klenotnica (Bzince pod Jav.) a súbor Boršičané (Boršice u Blatnice) zaspievaním hymien oboch štátov. So slávnostnými príhovormi vystúpili pre-

miér SR Róbert Fico a premiér ČR Petr Nečas. I napriek obavám z nepriazne počasia sa slávnosti po celý čas niesli v duchu príjemnej a priateľskej atmosféry. Pre tento deň bola špeciálne vyrobená príležitostná pečiatka s obrazovým motívom – podobižeň J.M.Hurban (autor pečiatky: akad. maliar Ivan Schurmann). Organizátorom slávností je neformálne združenie miest a obcí z oboch strán hranice. Na plenárnom zasadnutí konanom v Stráni bol zvolený prípravný výbor pre rok 2012 v nasledovnom zložení: za SR – NMvN, Stará Turá, Bzince pod Jav., Lubina, Moravské Lieskové, Myjava, Brezová pod Bradlom, Skalica, Trenčín, Horná streda; za ČR – Uherské Hradište, Uherský Brod, Nivnice, Kunovice, Dolní Němčí, Nová Lhota, Strání, Veselí nad Moravou, Boršice u Blatnice. Za predsedu bol zvolený Evžen Uher (miesto starosta Uherského Hradišťa) a za miesto predsedov Ondřej Benešik (starosta obce Strání) a Martin Beňatinský (starosta obce Lubina). Slávnosti, v takej podobe, v akej ich poznáme, sú financované najmä z dobrovoľných príspevkov organizátorov, t. j. jednotlivých miest a obcí prípravného výboru aj za pomoci subjektov z podnikateľskej oblasti. Práca prípravného výboru je náročná, pre nezainteresovaného človeka neznáma, nedocenená. Je preto na mieste, poďakovať všetkým členom prípravného výboru za úsilie a snahu. Za to, že sú zárukou budúcnosti Slávností bratstva Čechov a Slovákov na Javorine.

Krajské oslavy 68. výročia SNP na vrchu ROH

Text: Ing. Simona Štepanovicová/Foto: Viliam Solovič, S.Š.

„Je našim svätým právom i povinnosťou ctíť si a uchovávať odkaz SNP.“

Jaroslav Baška, poslanec NR SR

Trenčiansky samosprávny kraj, Obvodný úrad Nové Mesto nad Váhom, Oblastný výbor Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov v Novom Meste nad Váhom, Obec Lubina v spolupráci s mestami a obcami podjavorinského regiónu a Okresnou organizáciou SMER-SD Nové Mesto nad Váhom pripravili dôstojné oslavy 68. výročia SNP na vrchu Roh dňa 26. augusta 2012. V predvečer osláv sa v amfiteátri uskutočnilo neformálne stretnutie priamych účastníkov SNP, odboja, členov SZPB, organizátorov osláv a občanov venované Mládeži a SNP. Vátru bratstva zapálil minister školstva Dušan Čaplovič, spolu s poslancom NR SR Dušanom Bublavým, ktorú nazval „Lubinská vátra bratstva a slobody.“ Pán minister prítomných milo prekvapil, keď zaspieval svoju obľúbenú pieseň Štúrovcov, Kto za pravdu horí. Pri nefor-

málnych rozhovoroch, pesničkách doprevádzaných harmonikou, občerstvení, pohári vína a premietaní filmu Vlčie diery, to bol veľmi príjemne strávený večer.

Nedeľné oslavy sa začali položením venca k rodnému domu kpt. Miloša Uhra. Pokračovali slávnostným obedom v Osvetovom dome Dr. Milana Hodžu v Miškech dedinke a o 14 hod. pietnou spomienkou pri pamätníku na vrchu Roh. Za zvukov vojenskej hudby položili vence a poklonili sa pamiatke padlých hrdinov: poslanci NR SR Jaroslav Baška a Dušan Bublavý, za kanceláriu prezidenta SR zastúpení plk. Miroslav Bako, za ozbrojené sily MO plk. Milan Mezovský, za veľvyslanectvo Ruskej federácie radca Alexander Karasev, za veľvyslanectvo Ukrajiny Vitaliy U-satyj, člen Ústrednej rady a predseda ObIV SZPB v NMnV Ján Hulínek, členovia ObIV TN, PN, NMnV, za TSK Jozef Dorotčín a Dušan Lobotka, starostka mestskej časti Bratislava – Staré mesto Tatiana Rosová, prednostka Obvod. úradu v NMnV Anna Halinárová, primátori a starostovia miest a obcí v podjavorinsko – podbradlianskom kraji. Pietnu spomienku otvoril spevokol Klenotnica (Bzince pod Jav.). Slávnostný príhovor predniesol poslanec NR SR Jaroslav Baška a člen Ústrednej rady a predseda ObIV v NMnV Ján Hulínek. Odznali hymny Českej republiky, Ruskej federácie a Slovenskej republiky s čestnou salvou. Oslavy pokračovali bohatým kultúrnym programom v amfiteátri, ktorým sprevádzala, tak ako aj pri pamätníku, Ing. Katarína Kučerová. Vystúpili v ňom: DH Bučkovanka a folklórna skupina Kasanka z Moravského Lieskového, spevák Dušan Grúň a na záver speváčka Mirka Klimentová z NMnV. Účastníci osláv sa nedali odradiť nepriazňou počasia a prišli v hojnom počte. Organizátorom, účinkujúcim a všetkým zúčastneným patrí poďakovanie. Dokazujú, že odkaz SNP v ich srdciach stále žije. Zostáva veriť, že aj keď rady priamych účastníkov bojov vzhľadom na ich vek rednú, zostane aj naďalej táto dôležitá kapitola slovenských dejín uchovaná pre budúce generácie.

SNP A JEHO ODKAZ

Text: Ján Hulínek, predseda Oblastného výboru SZPB v Novom Meste nad Váhom/Foto: Viliam Solovič

Vážení priatelia, vážení občania obce Lubina.

Dovoľte mi, aby som Vás, čo najsrdečnejšie pozdravil v mene Ústrednej rady Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov (SZPB) v Bratislave a Oblastného výboru v Novom Meste nad Váhom.

Dňa 26. augusta 2012 sme sa opäť stretli pri pamätníku na vrchu Roh, v krásnom prostredí pod majestátnou Javorinou, aby sme si spoločne uctili pamiatku tých, ktorí pred 68. rokmi so zbraňou v ruke v nerovnom boji povstali proti nemeckým okupantom a fašistom v SNP. Každý národ si s úctou pripomína udalosti, ktoré sa zapísali do jeho histórie a rozhodujúcim spôsobom ovplyvňovali jeho ďalší vývoj. Takýmto významným medzníkom novodobých dejín slovenského národa je SNP. Patrí do reťaze piatich európskych protifašistických vystúpení, ktoré vypukli v auguste a začiatkom septembra 1944 postupne vo Varšave, v Paríži, v Bukurešti, na Slovensku 29. augusta a v Bulharsku.

Tieto ozbrojené vystúpenia boli významným prejavom európskeho protifašistického odporu, ktorý oslaboval nacistické Nemecko a jeho satelitov. História druhej svetovej vojny označuje SNP, po Juhoslávii, za druhé najväčšie ozbrojené vystúpenie nacistami porobených národov. Viazalo sedem bohato vyzbrojených nacistických divízií po dobu dvoch mesiacov v otvorenom boji a ďalšie mesiace až do oslobodenia v partizánskych bojoch. SNP vyrástlo z domácich koreňov a bolo vlastným prístupom malého národa k riešeniu svojho osudu a postavenia v Európe i v oslobodenej ČSR. V tomto vystúpení slovenský ľud so zbraňou v ruke v hlbokom obklúčení vyjadril svoj postoj k nemeckým okupantom a domácim prisluhovačom fašizmu a proti diktatúre ľudáckeho režimu. Do SNP bolo aktívne zapojených viac ako 8 400 občanov z 31 národov a národností sveta, 60 tisíc vojakov 1. čs. armády na Slovensku, okolo 19 tisíc partizánov a približne 30 tisíc pomocníkov. O tom, že SNP bolo celonárodné, svedčí aj teror a rozsah represálií nemeckých fašistov, ktoré vyvrcholili po prechode povstalcov do hôr. Nemeckí okupanti a ich prisluhovači z POHG, Žandarstva, protipartizánskych oddielov Edelweiss zanechali po sebe desiatky masových hrobov takmer po celom Slovensku. Na Slovensku bolo umučených a povraždenejších viac ako 5 tisíc vlastencov, vypálených 90 obcí a osád a po vojne odkrytých 211 hromadných hrobov. Masové vraždy na Slovensku sa stali najotrásnejším svedectvom neľudskosti fašizmu. Ani náš kraj nebol ušetrený od zverstiev fašizmu. Na novomestskom cintoríne ležia zavraždení občania po boji v Cetuni, partizáni zajatí v Nárcii, spolu 27 obetí popravy na trenčianskej Brezine. V pamätníku na vrchu Roh sú pochovaní príslušníci druhej partizánskej brigády, ktorí padli v bojoch na rôznych miestach v podjavorinsko – podbradlianskom kraji. Štyridsaťpäť partizánov tu spoločne odpočíva tak ako spoločne bojovali. Druh vedľa druhu tu leží: Slovák, Čech, Turkestanec, Rus, Ukrajinec. Medzi spolubojovníkmi uprostred mohyly leží veliteľ oddielu kpt. Miloš Uher, vedľa neho jeho zástupca Anton Jakubík. Ďalej je to pamätník v Novej Bošáci – Španie, ktorý pripomína najťažší boj 2. Partizánskej brigády. Toto sú dôkazy toho, že náš národ sa postavil do rozhodného boja proti rozpínavosti nacizmu a snaha rezolútne zabrániť víťazstvu

fašizmu v Európe a na celom svete. Ďalej chcem vyzdvihnúť skutočné udalosti v konaní ľudí v kraji pod Javorinou počas SNP, že tento ľud zohral významnú úlohu, keď v zložitých časoch na dejinných križovatkách nikdy nezaváhal, vedel sa vždy postaviť na správnu stranu. Nikdy nečakal, ako sa udalosti vyvinú, ale aktívne a ako prvý, napriek riziku a obetiam, konal. Chcel by som poukázať na to, že všetky názory, postoje, vlastnosti, ktoré spolu tvoria podjavorinskú mentalitu, sa stelesnili v Milošovi Uhrovi. Jeho láska k národu, k rodnému kraju i jeho odvaha a odhodlanie biť sa za pravdu, ďalej svojimi morálnymi vlastnosťami i vojenskými schopnosťami vysoko vynikal nad ostatnými. Avšak nesmieme zabúdať na mnohé ďalšie osobnosti odboja v našom podjavorinskom kraji: Martin Kedro, Ján Marták, Milan a Ján Slávikovci, rodina Šidlovcov, rodina Kostelných, Stanislav Hlubocký, Ján Tomeš, ktorí skončili v koncentračných táboroch a trenčianskej Brezine. Títo a desiatky ďalších neboli náhodné zjavy. Bolo to zákonité pokračovanie revolučnej histórie tohto kraja. Až na malé výnimky nebolo pod Javorinou domu, rodiny, ktorá by sa nejakým spôsobom nepričinila o tú neopísateľnú atmosféru bezpečia a istoty, ktorú tu dokázali vytvoriť pre partizánov. Podjavorinský ľud obstál v historickej skúške a jeho vzoprenie sa fašistickej okupácii zapadlo do dejinnej reťaze udalostí kraja pod Javorinou. Pri spomienke na onú dobu vzdajme úctu statočnosti, viere a sile ducha bojovníkov za slobodu. Odkaz SNP nám má pripomínať, že ho treba ustavične strážiť a zápasíť proti oživeniu tendencií neofašizmu, rasizmu, politickej, národnostnej a náboženskej neznášanlivosti, proti čomu nie je imúnna ani Slovenská republika. História národa, to je vlastnej jeho pamäť. Ak chce slovenský národ a národnosti žijúce v našej krásnej domovine byť hodní obetí a odkazu, čo pre slobodu neváhali obetovať aj svoj vlastný život, je nevyhnutné, aby sme túto neskreslenú pamäť pretavili do vzťahov medzi ľuďmi, do vzájomnej znášanlivosti medzi nimi, do prijateľnej obojstrannej tolerancie bez rozdielu na národnosť, rasu, či politické presvedčenie. SNP je príkazom pre dnešok, čo dokáže zjednotené úsilie v zápase za slobodu, demokraciu, mieru a ľudské práva. Mladá a stredná generácia, hoci fašizmus nezažila, by sa nemala dať opantať skresľovaním a prekrúcaním, najmä novodobej, histórie slovenského národa. Vážení priatelia, drahí občania obce Lubina! Nesieme nikdy zabudnúť na tých, čo bojovali proti fašizmu a nemeckému nacizmu. Na tých, ktorí položili životy za našu slobodu. Na tých, ktorí trpeli aj v povojnových rokoch. Nech navždy zostanú v našich srdciach a v pamäti národa dnešnej i budúcej generácie. Tu treba pripomenúť hlavne dve osobnosti 2. Partizánskej brigády operujúcej v našom kraji. I. D. Dibrov, Jozef Brunovský, ďalej Juraj Adamovič, Milan Mareček, Martin Kavický, František Bím, prof. Placák. Ďalej názvy obcí a kopaníc podjavorinského kraja, ktoré sa vyznamenali v protifašistickom boji v čase SNP. Sú to: Pustá Ves, Narcie, Kopcové, Bzince pod Javorinou, Cetuna, Španie, Moravské Lieskové, Poriadie, Myjava, Hlavina, Brezová pod Bradlom, Krajné, Lubina, Stará Turá.

Domnievam sa, že podjavorinský ľud obstál v historickej skúške a jeho vzoprenie sa fašistickej okupácii zapadlo do dejinnej reťaze udalostí ako potrebné, nenahraditeľné ohnisko.

Srdečná vďaka vám, občania obce Lubina.

ZO ŽIVOTA ŠKOLY

Čo nové v škole...

Text a foto: Mgr. Erika Vrzalová, Ing. Jana Dedíková

Pýtate sa, čo nové v škole? Veď sú letné prázdniny! Deti si užívajú krásnych slnečných dní, dlhšie rána v posteli, výlety, vodu, kúpanie, kamarátov, tábory... jednoducho možností ako tráviť voľný čas je neskutočne mnoho.

To, že škola zostala 2 mesiace bez žiakov, však treba využiť. Väčšinou sa pozornosť venuje drobným úpravám budovy a jej okoliu, vykonávajú sa údržbárske práce, ktoré by počas školského roka narušili chod školy, ako je maľovanie lavíc, tried, drobné opravy, prestavby nábytku a podobne.

Nás však cez letné prázdniny opäť okrem už spomenutých drobných úprav čakala väčšia rekonštrukcia. Po minuloročnej výmene elektroinštalácie v celej budove školy vrátane osvetlenia, sme toto leto pristúpili k rozsiahlejšej rekonštrukcii okien. Po schválení projektu „Výmena okien v ZŠ s MŠ S. Štúra Lubina“ (žiadateľ obec Lubina) grantového programu 02 Zlepšenie energetickej hospodárnosti budov, ktorý je venovaný podpore

energetických opatrení realizovaných vo verejných budovách využívaných na verejnoprospešný účel na Slovensku, a ktorého vyhlasovateľom je Eko Fond, n. f., zriadený spoločnosťou SPP, rozhodla správna rada EkoFondu dňa 29.6.2011 o pridelení finančného príspevku vo výške 35 585 EUR. Finančný príspevok bol schválený na výmenu okien a na hydraulické vyregulovanie a termostatizáciu budovy školy. V pondelok 9. júla sa začali prvé práce na výmene okien. Musíme povedať, že práce prebehli bez väčších problémov a v stanovenom termíne pod dohľadom stavebného dozoru. Do konca augusta budú vymenené aj radiátory a na nich termoregulačné ventily. Tento zásah do budovy bol nevyhnutný, pretože náklady na vykurovanie pri vykurovacom kotle, boli stále vysoké a v niektorých miestnostiach bola ťažko dosiahnuteľná prevádzková teplota. Cieľom rekonštrukcie bolo ušetriť finančných prostriedkov na vykurovanie budovy školy, ale tiež spríjemnenie pracovného a učebného prostredia žiakov.

K lepšiemu a krajšiemu školskému prostrediu značnou mierou prispelo aj rodičovské združenie pri našej škole. Zo svo-

jích finančných prostriedkov zakúpilo pre všetkých žiakov školy nové pomôcky. Na žiakov čaká aj vynovená počítačová učebňa – pekne vymaľovaná s novými počítačovými stolíkmi – zrealizovaná taktiež s podporou rodičovského združenia. V spolupráci s obcou Lubina a Obecným úradom v Lubine sme zabezpečili pre každého žiaka navštevujúceho ZŠ v obci sadu školských potrieb (všetky potrebné zošity, výkresy, farebné papiere...), ktorú si žiaci nájdu pripravenú spolu s učebnicami v prvý školský deň na svojich laviciach. Samozrejme, sme mysleli aj na našich najmenších – škôlkarov. V areáli MŠ pribudla nová hojdačka a na pohybové aktivity budú môcť deti využívať aj nové telovýchovné učebné pomôcky.

Škola sa postupne mení. Po viac ako päťdesiatich rokoch sú realizované práce, ktoré smerujú k zlepšeniu technického stavu školy, k zlepšeniu funkčnosti budovy a následne s tým súvisiacimi menším finančnými nákladmi na prevádzku budovy. Nezanedbateľným prínosom týchto zmien je tiež krajšie a príjemnejšie pracovné a študijné prostredie.

OZNAM

Slávnostné otvorenie školského roka 2012/2013 sa uskutoční
3. septembra 2012 o 8:00 hod. pred budovou školy.

Slávnostné ukončenie školského roka

Text a foto: Mgr. Erika Vrzalová

Zľava: Mgr. A. Horváth, P. Filo, V. Eliáš, M. Zmeko, T. Klimáček, Ing. M. Beňatinský, K. Galbavá, M. Machajdik, N. Galbavá, Mgr. E. Vrzalová

Deň pred vydávaním vysvedčenia, 28. júna 2012, sa v sobášnej miestnosti OÚ Lubina o 9-tej hodine sústredili žiaci 9-teho ročníka ZŠ s MŠ S. Štúra s vedomím, že sa končí jedna etapa ich školského života a po letných prázdninách začne ďalšia: v inej škole, v inom prostredí, s inými spolužiakmi, učiteľmi. S týmto poznaním ich privítal starosta obce Ing. M. Beňatinský a venoval im poďakovanie v podobe pamätného listu a prezentov obce. Následne riaditeľka školy v príhovore zhodnotila ich pôsobenie na škole a popriala šťastný krok pri ďalšom vzdelávaní v stredných školách. Žiaci boli jednotlivo dekorovaní šerpou a rozlúčkový akt ukončili podpisom v pamätnom albume školy.

V poobedňajších hodinách sa v podobnom duchu niesla rozlúčka detí končiacich predškolskú dochádzku materskej školy Lubina. Za prítomnosti starostu obce, riaditeľky školy, zástupkyne D. Podolanovej, pani triednej učiteľky L. Svinkáskovej a rodičov bolo deťom vydané osvedčenie o absolvovaní predprimárneho vzdelávania v tunajšej MŠ. Potešil aj darček v podobe školských písacích potrieb. Poďakovanie kyticou kvetov pani učiteľkám za ich prácu, prístup, výchovu a vzdelávanie za rodičov predniesla pani Ing. Kučerová. Celý akt sa niesol v slávnostnom duchu doplnený básňami. Na záver bolo pre prítomných pripravené občerstvenie. Deťom želám, aby im pri vstupe do „veľkej školy“ zostal čarovný úsmev na perách a veľa síl pri zvládaní školských povinností. Tešíme sa na stretnutie v septembri.

budúci školáci

Zľava doprava: Katka Krásna, Nad'ka Psodorovová, Jurko Uher, Tereza Michalcová, Alžbetka Urbančíková, Jakubko Liptai

Otázky:

1. Čo by si sa spýtal Pána Boha?
2. Ako podľa teba vyzerá Pán Boh?
3. Robí Pán Boh aj dnes zázraky?
4. Na čo by sa Pán Boh mohol v Lubine hnevať a z čoho by mal radosť?

Jakubko Liptai:

1. Pána Boha by som sa spýtal ako to vyzerá v nebi.
2. Neviem.
3. Áno, robí.
4. Pán Boh by sa hneval na opilcov a radosť by mal z toho, že je tu veľa veriacich ľudí.

Nad'ka Psodorovová:

1. -
2. Pán Boh má bielu košeľu a proste všetko biele len vlasy hnedé.
3. Áno.
4. Pán Boh by sa možno hneval na tých, ktorí klamú. Dobré je, že sa tu ľudia nebijú.

OČAMI DETÍ

Text a foto: Ing. Jana Dedíková

Alžbetka Urbančíková:

1. -
2. Ja si myslím, že Pán Boh je pekný a veľký.
3. Áno.
4. Pán Boh by bol rád, keď by sme robili dobré skutky a hneval by sa na nadávky.

Katka Krásna:

1. Pane, mám veľa hriechov?
2. Pán Boh má biele rúcho a je vysoký.
3. Áno, každý deň.
4. Pán Boh by sa mohol hnevať na deti, ktoré stále klamú. Radosť by mal z toho, ako sa snažíme mať čisté prostredie.

Tereza Michalcová:

1. -
2. Má hnedé vlasy a bledo-modrú zásteru.
3. Áno.
4. Nepáčilo by sa mu, že tu nie sú preliezky a páčilo by sa mu, že sú tu šikovné deti.

Jurko Uher:

1. Neviem.
2. Hnedé vlasy a zelené oči
3. Áno.
4. Nepáčil by sa mu spálený les. Dobří ľudia by sa mu páčili.

Vaneska Trautenbergrová:

1. Pán Boh, budem mať bračeka?
2. Má hnedé vlasy.
3. Áno.
4. Na nič by sa nehneval. Páčilo by sa mu, keby tu boli dobrí ľudia.

Moje cestovateľské leto

Text a foto: Mgr. Lubomíra Strážovská

celá výprava

Leto sa už pomaly prelomilo do svojej druhej polovice a čas, kedy sa otvoria brány jesene sa opäť približuje. Ale na to ešte myslieť nemusíme. Skôr sa môžeme potešiť spomienkami na to pekné, čo nám doterajšie teplé dni priniesli.

Ja som toto leto precestovala kus sveta, spoznala som novú kultúru, zabávala som sa s priateľmi, obdivovala som krásu tvoriteľského diela... a to som pri tom vlastnými nohami toho roku nebola ďalej, ako na Oravskom hrade ©. Ako je to možné?

Možno ani starí lubinčania netušia, že naša domovina ukrýva tajomné miesto – tento rok tu bol objavený prístav Lubinania. Keď na toto miesto prídete, do piatich dní precestujete celý svet! Nevymýšľam si, dokonca mám na to aj očitých svedkov. A nie jedného, najmenej tridsaťpäť! Ale ako by tí starí Lubinčania povedali, v tom bude nejaký figel'. A samozrejme, tak ako to už býva, mali by pravdu. Kto chce prísť figľu na zúbok, nech číta ďalej...

Tridsaťpäť svedkov sú moji milí priatelia od štyroch do x rokov, ktorí našli v sebe kus odvahy a na päť dní sa stali dobrodružnými cestovateľmi. Naša cesta sa začala 23. júla tohto roka. Cieľ bol jasný - obísť s Willym Fogom náš svet. Z každého miesta, kadiaľ sme prechádzali, sme priniesli dôkaz o tom, že sme tam boli – vlajku danej krajiny.

Naše východiskové miesto bol práve tajuplný prístav Lubinania. Z prístavu sme sa preplavili na pevninu, kde leží zem Francúzska a ďalšie krajiny. Tu sme pomáhali so stavbou Eiffelovej veže, potom sme prešli do Talianska, kde sme navliekali čo najviac cestovín na niť a neobišiel nás ani prechod cez Alpy na obrovských lyžiach. Zvládli sme to a mohli sme pokračovať ďalej, až sme prišli do Indie. Dozvedeli sme sa, že v Indii je krava váženým a nedotknuteľným zvieratkom a predstavte si, aj tu sme mali príležitosť, aby sa prejavilo dobré srdce cestovateľov našej výpravy. Pomohli sme nájsť osem kráv, ktoré boli rozlezené kde kade, po celom chotári... India náš skutok ocenili a za odmenu sme mohli nasadnúť na vlak, ktorý nás previezol celou Čínou až na okraj pevniny, k širému Tichému oceánu. Ísť vlakom takú diaľku nie je vôbec jednoduché. Občas ste uzímení, potom je vám zase horúco. A tie zážitky! Raz dva sa poraníte, potom zase nájdete stratené plačúce dieťa, ktorému treba hľadať matku vo vagóne s deťmi. Dokonca sme jazdu museli aj prerušovať, lebo sa na jednom úseku zrútil most... Stravujete sa v jedálenskom voz-

ni, či príležitostne, cez dlhšiu prestávku, na niektorej stanici. Prekvapením pre nás bolo, že náš vlak mal aj miesto, kde sa dá osprchovať aj keď o prehnanej čistote, nemôže byť ani reči. Z vlaku máme ešte veľa iných zážitkov, ale sme len v polovici cesty, tak sa na tie zážitky môžete opýtať hociktorého cestovateľa, ak takého máte v kruhu svojich priateľov.

Z prístavu sme sa plavili skutočnou loďou na ďalšiu pevninu. Túto loď nám požičali v Piešťanoch a v rámci tejto plavby sme dostali aj výbornú zmrzlinu, za čo stokrát ďakujeme. Nič nepadne lepšie ako malé osvieženie na takejto dlhočiznej ceste.

Pevnina, ktorá pred nami zažiarila na obzore, bola krajina, ktorú vraj kedysi objavil Krištof Columbus. Áno, bola to Amerika. Ale istotne už bola iná ako za jeho čias. Je to veľká krajina a ak sme ju mali prejsť len za jeden obyčajný deň, museli sme použiť moderný dopravný prostriedok – lietadlo. Aj keď s menšími technickými problémami, ako to už na letiskách býva, nakoniec sme to zvládli a z Californie sme sa dostali až po New York, odkiaľ už naša cesta mala len jediný cieľ – prísť včas domov.

Na palube zaoceánskej lode sme mali veľa času, tak sme si na nej usporiadali malé olympijské hry. Súťažilo sa v disciplínach: O najlepšieho a najrýchlejšieho triediča farebných guľičiek, O najdlhšiu cestovinovú reťaz, O najrýchlejšieho bežca cez prekážky, O najvyššiu vežu, O najlepšieho hľadača a nakoniec O najlepších lyžiarov. Cesta preto ubehla rýchlo a čoskoro sme sa ocitli opäť na britských ostrovoch v prístave Lubinania. Našu cestu sme zvládli a okrem toho sme predčili všetky očakávania Willyho Foga – nám cesta trvala čistých päť dní, čo je o sedemdesiatpäť dní rýchlejšie ako jemu!

návšteva Volkera Sospetera, nášho priateľa z Afriky

Rozprávania o našej ceste by nebolo úplné, ak by som nespoomenula aj príbehy cestovateľov, ktorých sme na našej ceste stretli a ktorí nás vystrojili do ďalšieho života novými radami. Najprv sme stretli moreplavca Noácha, ktorý nám povedal, aká je v živote dôležitá nádej. Bez nej by sme sa mohli aj my dnes báť každého konca sveta, o ktorom zvlášť tohto roku hovorí toľko ľudí. Pán Boh nám má o konci sveta čo povedať a hovorí: „Nebojte sa, sľúbil som, že viac na svet nezošlem potopu, ktorá by zničila celú zem a každé telo.“ Pripomínať nám to má každá dúha na oblohe. Druhý deň sme stretli cestovateľa Abraháma. V jeho príbehu bola najdôležitejšia viera,

bez ktorej by nikdy nevystrčil nos z Uru, kde býval, nedočkal by sa syna a ktovie čo ešte. Aj my máme dve možnosti, byť k Bohu ľahostajní, alebo mu uveriť. O láske sme počúvali v príbehu Ježiša Krista, ktorý nám ukázal, ako môže pokračovať naša cesta po ceste na zemi. Bol to cestovateľ, ktorý sa vydal na cestu do Neba. Najprv však zabezpečil lístok na cestu aj nám a teraz nám v nebi chystá bývanie. Nakoniec sme stretli Pavla, ktorý sa predtým volal Saul a bol bezcitným udavačom a vrahom. Potom, ako k nemu prehovoril Kristus sa úplne zmenil. Kresťania, ktorých predtým prenasledoval, potrebovali veľa odvahy, aby si overili, že Pavol je už iný a viac ich nechce vraždiť. Ani pre nás nie je vôbec jednoduché veriť, že niekto iný, udalosti alebo aj my sami, sa môžeme zmeniť k lepšiemu. Odvaha je pre náš život dôležitá.

Milí čitatelia, ak ste sa v čítaní dostali až sem, potom je už asi zbytočné prezrádzať, že reč nebola o ničom inom, ako o našom tohtoročnom tábore, ktorý sa konal v lubinskej farskej záhrade, v prístave Lubinania. Pravda je taká, že nejde o žiadne magické, či kúzelné miesto, aj keď trošku kúzelné bolo. Podarilo sa v ňom vykúzliť veľa úsmevov a radosti, nielen na tých detských tvárach.

Tento rok sa o deti starali dobrovoľníci z Lubiny, Košarísk, Nového Mesta nad Váhom, z Bukovca aj z Cetune. Kto z Vás

už niekedy niečo podobné organizoval vie, že tábor, to nie je len jeden týždeň zábavy, ale aj mesiace príprav pred ním. Ďakujem Lenke Škarítkovej, Katke Čiernavovej, Kamile Sládkovej, Janke Sadloňovej, Lucke Uhrovej, Lukášovi Potúčkovi a Tomášovi Dunajčíkovi za pomoc pri vymýšľaní týždňového programu, za každý nápad, podnet, pripomienku, výrobu pomôcok a najmä hodiny voľného času, ktoré mohli stráviť aj iným spôsobom. Ďalej ďakujem Monike Šimonovičovej a Marekovi Slávikovi, ktorí sa k nám pridali ako pomocníci v tábore. Technickú podporu nám poskytovala pani fárarka ThDr. Eva Juriková, ktorá bola celý týždeň neustále pripravená pomôcť nám so všetkým, o čo sme požiadali, akčne nám zabezpečila strechu nad hlavou a zorganizovala tím, ktorý sa staral o naše plné žalúdky – pani Hučkovú, pani Elenku Ostrovskú a ďalšie pomocníčky, od ktorých nám chutili najmä olovranty. Pán Boh vie aj o tých, ktorí pri nás stáli v modlitbách a aj o tých, ktorí nám pomohli finančným darom. Ďakujeme, cítili sme vašu podporu.

Toľko k správe o našom tábore. Nemalo by sa končiť zlými správami, ale dnes je taká doba. Zlá správa pre všetkých senzáciu chtivých je, že ak ste tento prístav neobjavili doteraz, už ho ani neobjavíte ©. Rozplynul sa do spomienok s odchodom poslednej nohy z farskej záhrady...

Dominus illuminatio mea

Text: ThBc. Janka Bernátová, MSt./Foto: archív J.B.

Je skoré októbrové ráno a jeho chlad mi dáva pocítiť, že už nespím. Nad lúkami sa vznáša hustá mliečna hmla. Tak hustá, že obrysy neďaleko pasúcich sa kráv sa zdajú byť príznakmi. Na mojom čele pristála pavučina babieho leta, v diali sa rozozneli zvony a krásou okamihu sa tají dych.

Janka Bernátová Takto idylicky vyzeralo ráno mojej imatrikulácie na Oxfordskej univerzite. Rozpačito som stála na prahu vznešených budov, zneistená dianím okolo a krásou miesta. Na požiadanie redaktorov tohto časopisu sa pokúsím popísať moju skúsenosť a dojmy zo štúdií v Oxforde. Nepíše sa mi ľahko. Moje dojmy sú stále čerstvé a trocha rozpačité. Nechcem porovnávať, hodnotiť či podať jednoznačnú správu o tom, ako sa študuje v Anglicku. Tento príspevok je len krátkou správou o tom, aký bol a snáď i zostane „môj“ horko-sladký a čarovný Oxford.

Oxford výnimočný

Oxford o sebe hrdo prehlasuje, že je najlepšou univerzitou na svete. To však tvrdí i neďaleký Cambridge, Harvard v Amerike a niektoré ďalšie univerzity. Ako najstaršia univerzita v anglicky hovoriacom svete sa pýši mnohými úspechmi a potrpí si na ceremoniálne zvláštnosti, ktoré sa tu tradujú už približne 900 rokov.

Mnohé svetové objavy, géniovia, nositelia Nobelovej ceny i ďalšie známe osobnosti vzišli práve z Oxfordu. Ako príklad možno uviesť historické osobnosti: Ján Wyclif (anglický reformátor), Jeroným Pražský, filozofi Locke & Hobbes, E. Halley (astronóm); či viac súčasné postavy: J.R.R. Tolkien (autor Pána prsteňov), Rowan Atkinson (známy ako Mr. Bean), politici Bill Clinton, Viktor Orbán, Iveta Radičová a takmer všetci britskí predsedovia vlády (napr. barónka Thatcher, Blair i v súčasnosti pôsobiaci Cameron) a mnohí ďalší.

Oxford je križovatkou vzdelania a kultúry celého sveta, ktorú okrem akademikov reprezentujú mnohé múzeá, výstavy, koncerty, no najmä bohaté knižnice. Práve starobylé knižnice vo mne zanechali svojou majestátnosťou a posvätnou atmosférou nezabudnuteľný dojem. Ich čarovnú krásu čiastočne zachytili filmy o kúzelníkovi Harrym Potterovi.

Týmito filmami sa dá tamojšia atmosféra priblížiť asi najlepšie. Študenti študujú, bývajú a zabávajú sa v college-och, čo by sa dalo voľne preložiť ako internát (česky kolej). Sú to budovy podobné našim kaštielom s mnohými izbami, kde má každý študent vlastnú izbu. Centrom záujmu všetkých študentov v college je pochopiteľne spoločná jedáleň. Jedálne sa však v Oxforde sotva podobajú na jedálne inde na svete (Obr. 1).

Jedlá sa tu podávajú trikrát denne a jednotlivé college-e sa navzájom predbiehajú vo výnimočnosti jedla a pitia. Špeciálnou mojej college je, okrem vyhláseného anglického hovädzieho, i zvyk zvolávať študentov k večeri hlasom poľovníckej trúbky.

Univerzitu tvorí asi 21 000 študentov v 38 college-och, ktorí

sa venujú všetkým bežným i inde študovaným predmetom. Zahraniční študenti tu dnes tvoria nadpolovičnú väčšinu, v ktorej prevažujú študenti z Ameriky, Číny a Nemecka. Oxford je pre uchádzačov akosi vytúženou metou, cieľom, pre ktorý sa namáhajú, absolvujú najrôznejšie prípravné kurzy, či vyhľadávajú súkromné lekcie. Jednoducho o svoje miesto na Oxforde bojujú. O to väčšie je často ich prekvapenie neskôr, keď zistia, že skutočný boj prijatím len začína. Každoročne je Oxford, najmä v skúškovom období, i miestom veľkých sklamaní a predčasných odchodov.

Tu by som chcela vysvetliť, prečo som nazvala moju skúsenosť v Oxforde i horkou. Okrem vysokých nárokov ma zaskočila predovšetkým súťaživosť (občas až nevraživosť) niektorých ambiciózných študentov. Občas sa tí, ktorí sa ťažko vyrovnávajú so skutočnosťou, že ich talent je pre Oxford len šedivým priemerom, snažia vyniknúť zahanbovaním druhých.

Oxford jedinečný

Až potiaľto by môj popis mohol zodpovedať aj iným svetovým univerzitám. Väčšina moderných vzdelávacích inštitúcií sa tiež môže pochváliť známymi absolventmi, úspechmi, poukázať na svoje výnimočné knižničné zdroje, či zdôrazňovať medzinárodnú spoluprácu. Domnievam sa však, že Oxford má predsa dva jedinečné aspekty, ktoré s ním nezdieľa žiadna iná univerzita.

Tým prvým je systém výučby, tzv. tutorials. Študenti sú priamo vyučovaní svojimi profesormi v ich kabinetoch jednotlivito, v dvojiciach, maximálne v malých skupinkách. Učители látku neprednášajú, jej zvládnutie je súčasťou domácej prípravy, ale ju so študentmi analyzujú. Pôvod tutorials je v dobách, keď knihy neboli bežne dostupné a jediným spôsobom prenášania vedomostí bolo ústne odovzdávanie z učiteľa na žiaka. To poskytuje priestor pre rozvoj kritického myslenia. Študenti sa učia budovať argumenty a akademickú diskusiu vysoko vybrúseným spôsobom. Táto zručnosť je silný nástroj, ktorého ovládanie umožňuje presadiť aj zjavne dokonale hlúposť pomocou nepriestrelných argumentov.

Druhým jedinečným aspektom Oxfordu je pevné zachovávanie tradície. Tú tvorí napr. stredoveká rovnošata pre zvláštne príležitosti (tzv. subfusc, obr. 2), ktorá je požadovaná najmä k večeriam, iným špeciálnym príležitostiam a skúškam. No najmocnejším prejavom zachovanej tradície sú kresťansko-humanistické korene, ku ktorým sa Oxford stále priznáva. Dominus illuminatio mea- Pán je mojím svetlom (Žalm 27),

ZDRAVOTNÉ OKIENKO

Text: MUDr. Katarína Adamková/Foto: internet

je už niekoľko storočí heslom univerzity. Nie každý študent alebo profesor sa k tomuto kresťanskému dedičstvu stavia ako k sebe-vlastnému, no každý ho toleruje ako kultúrny prvok, ako neodmysliteľnú súčasť Oxfordu. Nikto sa nepohoršuje napr. nad latinskými modlitbami pred večerou a po večeri, či promočnou zvyklosťou dať absolventovi úder Bibliou po hlave. Táto stredoveká tradícia má pripomínať, že oproti múdrosti Knihy kníh je nadobudnuté vzdelanie len nepatrným zlomkom, nanajvýš dôvodom k pokore. Univerzita Oxford je svojím spôsobom žijúca skamenelina, zvláštna zmes pokroku, modernej vzdelanosti, stredovekej vážnosti a multikultúrna križovatka akademikov zároveň.

Môj Oxford

Mojím magisterským odborom boli židovské štúdie. Okrem štúdií židovských dejín, filozofie, mystiky a liturgie som sa venovala i modernej hebrejčine. Vyučovali ma medzinárodne uznávané osobnosti danej oblasti a spolu s hodnotnými poznatkami som v nich spoznala i výnimočných ľudí.

Prekvapujúce sa občas môžu zdať situácie, v ktorých sa študenti a ich učители v prostredí Oxfordu ocitajú. Napr. na hodinách moderných židovských dejín sme sa stretávali traja- ja, moja moslimská spolužiačka a náš židovský profesor, aby sme spolu diskutovali a učili sa jeden od druhého. V Oxforde som získala nové náhľady, urobila som takpovediac zopár krokov späť, mnohé veci vidím v inom svetle. Tieto zisky ale prevyšujú novonadobudnuté priateľstvá. Je ich zopár, no ich hodnota je pre mňa nevyčísliteľná.

Všetky odpovede Oxford pochopiteľne nemá, a preto treba kráčať vpred. Poznanie Boha, porozumenie iným a svetu okolo je dobrodružná cesta každého človeka. Ja som vďačná, že úsek tej mojej viedol práve cez Oxford. Tejto skúsenosti rozumiem ako veľkému Božiemu daru, ktorý je zásluhou mnohých- predovšetkým mojich rodičov, sponzorov môjho štipendia a priateľov, ktorí ma svojimi modlitbami a slovami povzbudzovali.

VIETE SI UMYŤ ZUBY?

Asi ste sa pousmiali pri tejto otázke, ale u nás, v zubnej ambulancii,

často zistíme, že takúto „banalitu“ neovláda veľké percento našich pacientov.

Preto som sa v dnešnom článku rozhodla napísať o správnych zásadách starostlivosti o ústnu hygienu. Jej cieľom je odstrániť zubný povlak, ktorý sa nepretržite na zuboch vytvára a obsahuje baktérie, ktoré následne spôsobujú zubný kaz alebo zápal ďasien.

Zuby si čistíme aspoň dvakrát denne, po raňajkách a po večeri,

nikdy nie tesne po konzumácii potravín. Treba dodržať 20-minútovú pauzu, pretože sklovina najmä po kyslých potravinách je mierne naleptaná a tlakom zubnej kefky by sme si ju poškodili.

Najprv ústa vypláchneme čistou vodou, aby sme odstránili zvyšky jedla a zostatky kyslých nápojov. Začíname čistením medzizubných priestorov medzizubnou kefkou alebo dentálnou niťou. Len tí, ktorí tieto pomôcky pravidelne používajú, vedia, aké veľké množstvo potravy sa medzi zubami nachádza. Len do čistého medzizubného priestoru sa pri umývaní zubnou kefkou môže dostať fluór zo zubnej pasty. Veľkosť medzizubnej kefky a správnu techniku jej používania najlepšie odporučí dentálna hygienička alebo zubný lekár.

Neexistuje pravidlo, ako dlho by malo umývanie zubov trvať. Umývame tak dlho, kým povrch zubov nie je dokonale hladký, zbavený povlaku. Zuby si čistíme „stieraním“, čo je jednosmerný pohyb kefky od červeného na biele. Kefku držíme pod uhlom 45 stupňov proti d'asnam tak, že polovica vlákien sa dotýka d'asien a druhá polovica zubov. Stieraný pohyb vedieme od krčka zuba k jeho hrane. Netlačíme príliš silno, aby sme si nepoškodili zubné krčky alebo d'asná. Nezabúdame na to, že zub má 5 plôšok - vonkajšiu, vnútornú, žuvaciu a 2 medzizubné a očistiť treba každú z nich. Pri čistení postupujeme z jednej strany na druhú. Najprv odstránime povlak z vonkajších plôšok na jednom zboradí, potom pokračujeme na druhom zboradí. Nezabudneme na vnútorné ani žuvacie plôšky. Musíme si zvoliť systém, aby sme „nelietali“ z miesta na miesto, lebo vtedy zabudneme na niektoré skupiny zubov.

Čo sa týka zubnej kefky, tá vyzerá celkom jednoducho – má predovšetkým malú hlavičku (do 2,5 cm) a husté, rovno zastrihnuté vlákna. Pevnú, neohybnú rúčku. Takže nejde o tú úžasnú zubnú kefku s kreatívne rozmiestnenými vláknami, ozdobenými gumovými krúžkami, ktoré nám tak často odporúčajú v reklame a ktorých máme plné drogerie. My potrebujeme mäkkú kefku (soft, super soft, ultra soft), ktorá má jemné, čo najhustejšie, rovno zastrihnuté vlákna. Pri správnom používaní si zachovávajú svoj tvar. Ak však veľmi pri čistení tlačíme, vlákna sa začnú ohýbať do strán už po krátkom čase. Preto treba zväziť svoje čistiace návyky alebo sa poradiť s dentálnou hygieničkou, kde robíme chybu. Kefku treba vymeniť za novú približne po 3 mesiacoch a vždy po chorobe.

Ďalšou výbornou pomôckou je jednozväzková, tzv. televízna kefka, ktorá slúži na narušenie súvislého zubného povlaku. Môžeme sa s ňou „pohrať“ na sucho pri pzeraní televízie ešte

pred samotným umývaním zubov. Stieraním narušíme povlak a potom ju môžeme použiť na dočistenie menej dostupných miest, hlbokých rýh, čiastočne prerezaných zubov múdrosti, zubných krčkov, či vnútorných plôšok dolných zubov. Takisto je dôležité, aby aj táto kefka mala mäkké vlákna, aby sme si neporanili d'asná.

V prípade zubnej pasty je dôležité najmä to, aby obsahovala fluór, aby sa tento pravidelne dostával do zubnej skloviny. Pasta je však podstatne menej dôležitá ako kefka, pretože pri nesprávnej technike čistenia, chrup nezachráni ani tá najzázračnejšia. Vhodné sú najmä pasty, ktoré obsahujú aminfluorid, napr. Elmex, pretože tento sa dlhodobo „prilepí“ na zubnú sklovinu a rovnomerne ju chráni pred pôsobením kyselín. Pri zvýšenej kazivosti, pri citlivých zuboch a u detí je vhodné používať 1 krát v týždni Elmex gél, ktorý obsahuje vyššiu koncentráciu aminfluoridu a necháme ho pôsobiť na zuboch 2-3 minúty po umytí zubov.

Pri zápaloch d'asien použijeme liečivé protizápalové pasty (Lacalut aktiv, Meridol, Parontax, Ajona, atď). Tieto nepoužívame dlhodobo, ale len pri akútnych zápalových prejavoch. Dôležité je pasty striedať, aby sa „nevybila“ mikrofluóra v ústnej dutine.

K liečivým preparátom pri zápaloch patria aj roztoky a gély s obsahom chlorhexidínu, ale aj tie používame len po dobu max. 2 týždňov, kým neustúpi akútny problém.

Ďalším doplnkom ústnej hygieny sú ústne vody, ktoré používame po umytí zubov a viac-menej nám dávajú pocit sviežšieho dychu. Mnohé však obsahujú vysoké percento alkoholu - napr. Listerine, ktorý nepriaznivo pôsobí na ústne sliznice. Príliš ich vysušuje a dokonca môže spôsobiť krvácajúce rany alebo postupné obnažovanie koreňov zubov. Preto ich používanie treba zväziť, aby sme nenarobili viac škody ako osohu.

K správnej hygieny patrí i odstraňovanie povlaku z jazyka (dôležité najmä u fajčiarov) a na tento účel nám slúži škrabka na jazyk.

Počas dňa, keď nemáme možnosť očistiť si chrup po jedle, môžeme použiť žuvačku bez cukru, najlepšie s obsahom xylytolu, ktorá nám zníži pH v ústnej dutine, zvýši vyplavovanie slín a tým zabráni pôsobeniu kyselín na zubnú sklovinu. Takisto pitie čistej vody v dostatočnom množstve počas dňa, znižuje riziko pôsobenia kyselín na naše zuby.

Len čisté zuby, bez povlaku, nám prinesú príjemný pocit a menej zákrokov v zubnej ambulancii!

Podkozinská vareška 2012

Text a foto: organizátori podujatia

Už takmer tradične sa v prvú augustovú sobotu stretli milovníci dobrého jedla a zábavy na treťom ročníku súťaže vo varení gulášu „Podkozinská vareška“. Počasie prišlo všetkým zúčastneným, takže vďaka skvelej organizácii nič nebránilo užiť si krásny slnečný deň v spoločnosti priateľov, susedov, známych aj neznámych súťažiacich a hostí. Už o piatej hodine ráno začali Braňo Znachor a Milan Vojtek variť guláš pre návštevníkov podujatia. O jeho kvalite svedčí aj to, že takmer 90 litrov diviacieho gulášu sa vypredalo ešte dopoludnia.

O 9,30 h bola oficiálne odštartovaná súťaž a aróma podjavorinského vzduchu sa zmiešala s vôňou smaženej cibule, červenej papriky a duseného mäska. A teraz trochu štatistiky: 21 družstiev, t.j. 67 súťažiacich zo štyroch krajín pripravilo viac

ako 300 l gulášu. Najviac, a to desať družstiev, varilo hovädzí guláš, štyri družstvá použili srnčie mäso, štyrikrát sa varilo z bravčového mäsa a tri družstvá pripravili diviačí guláš. Po štyroch hodinách zasadla šesťčlenná porota na čele s pánom Miroslavom Tvrdoňom, ktorá individuálne vyhodnotila štyri kritéria pripravených vzoriek, a to vzhľad, chuť, hustotu a kvalitu mäsa. Po sčítaní pridelených bodov boli už všetci zvedaví na víťazov. Stali sa nimi pani Kotúčová a Chudíková zo Bziniec pod Javorinou, ktorých snaha bola odmenená veľkou podkozinskou vareškou a LCD televízorom (pre ďalšie výsledky, informácie a fotografie navštívte www.obclubina.sk alebo www.lubina.sk).

Neodmysliteľnou súčasťou tohto podujatia sú aj bezplatné atrakcie pre deti, ktoré sa aj tento rok zabavili na skákacom hrade, vyskúšali si jazdu na koníkoch Mendy a Diana, a každé potešilo bubli fuk, balónik, či lízanka. V teplom počasí všetci odcenili darček v podobe štedrej porcie zmrzliny. K úspechu podujatia prispelo aj 25 sponzorov a viac ako 20 zástupcov organizátorov a dobrovoľníkov. Dobrú náladu dotvárala hudobná produkcia, ktorú zabezpečili DJ Fun a Paľko Bako so svojou harmonikou. Celým podujatím sprevádzal pán Viliam Harušťák.

Pravý kotlíkový guláš patrí medzi obľúbené jedlá pre svoju lahodnú chuť, prenikavú vôňu ale najmä atmosféru, ktorá je nevyhnutná na jeho prípravu a konzumáciu. Už teraz sa všetci tešíme na ďalší ročník, ktorý znova zotrie rozdiely medzi domácimi a cudzími a kde opäť všetkých spojí krásne prostredie, priateľská nálada, dobrá zábava a kuchárske umenie súťažiacich.

Poľovníci sú naša pýcha...

Chráňme si a zveľaďujme našu prírodu, je pre nás všetkých...

Text: Vladimír Brezinský/Foto: Viliam Solovič, Vladimír Brezinský

Všetci máme radi prírodu od malička, dáva nám poučenie, aj oddych. Aj v našich chotároch je krásy a turisti ju radi vyhľadávajú. Návštevníci z cudziny ju obdivujú a aj trochu závidia. Aby bolo krásne v nej, musíme si ju chrániť. Z minulého obdobia vieme, že sú medzi nami ľudia, ktorí sa o krásu našej prírody starajú celoročne. Veru, sú to naši poľovníci, ktorí svojou prácou zušľachtujú a zveľaďujú prírodu....

Podme medzi nich, aby sme sa dozvedeli o ich práci...

Poľovnícke združenie Roh Lubina má 27 členov a vykonáva právo poľovníctva v revíri s výmerou 1 867 ha územia. Siahá široko-dáľeko v okolí našej obce. Predsedom PZ je prof. Ing. Ladislav Gulan, PhD., užívateľ poľovníčieho revíru. V spolku prikladne pracuje výbor, hnačia sila práce združenia. Je potešiteľné, koľko práce vykonávajú členovia PZ počas celého roka. V revíri prevažuje srnčia a diviacia zver. Do náplne práce poľovníkov patrí najmä príprava krmiva k zimnému obdobiu. Kosenie trávy a príprava sena, uskladnenie jadrového krmiva na prikrmovanie počas celej zimy. Každý člen má na staros-

časť poľovníkov z PZ Roh Lubina

ti minimálne jeden krmec pre srnčiu zver, o ktorý sa stará, a v zimnom období, v čase núdze pravidelne dopĺňa krmivom. V revíri je 50 – 60 krmelcov.

Najvydarenejšia akcia v roku je každoročne všetkým nám

príprava gulášu na Poľovnícku zábavu

známa tanečná zábava pri poľovníckej chate, pri kameňolome v Podkozinciach. Už si ani nevieme predstaviť v teplom mesiaci júl, aby sme sa nestretali na poľovníckej zábave. Tam sa všetci veselíme, spievame, tancujeme. Koľkokrát nám nestačia ani 3 kotle srnčieho a diviacieho gulášu. Chutia nám aj

diviacie medailóny, pečené mäso a rôzne iné špeciality. Veľhár raz odchádzame domov nadránom. Dobré nám je a vždy sa tešíme k budúcemu roku...Obdivujeme aj skvelú organizáciu tohto podujatia, ktoré členovia PZ pripravujú od skorých ranných hodín počas celého dňa.

Zaujímavé sú spoločné poľovačky konané od novembra do januára. O poriadok v revíri sa starajú 4 členovia poľovníckej stráže. Príkladné sú aj poľovnícke brigády, ktoré sa organizujú počas celého roka, ale najmä v jarnom a letnom období.

Poľovníci mávajú aj boľavé pocity, keď sa po cestách v lesoch „preháňajú“ rôzni dobrodruhovia na motocykloch a rušia zver.

Je veľkou radosťou vedieť o živote a práci poľovníkov a vážime si všetci ich prácu. Aj ich pričinením je v našom chotári poriadok a príroda sa „raduje“. Predovšetkým si uvedomujeme, že poľovníci nie sú lovci, ale zver chránia, zveľadujú revír a udržiavajú ho. To je hlavné poslanie členov poľovníckeho združenia. Želáme si, aby mali i v budúcom období chuť do práce, ktorá je tak potrebná....

Farmárčenie je našim koníčkom

Text: Jana Mielcarková / foto: www.minifarma.sk

Cestou na Javorinu si v zatáčke na Barine určite všimnete veľké „papučaté“ sliepky, obrovského psa a malé kozičky, ovečky, poniky, perličky a iné zvieratá. Chovajú ich mladí manželka Katarína a Anton Ježíkovi. Na lubinské kopanice sa prísť ahovali pred dvomi rokmi. O ich minifarme, novom bábätku a novom živote na kopaniciach sa zhovárame s Katkou.

Odkiaľ ste prišli, Katka, a čo vás priviedlo práve sem, pod Javorinu?

Obaja s manželom sme sa narodili pri Pezinku a tam sme i vyrastali. Bohužiaľ, z dedín okolo Pezinka sa postupom času stávali predmestia Bratislavy a začalo tam byť akosi dusno. Hlavným impulzom na sťahovanie však bolo založenie pobočky pezinskej firmy v Novom Meste nad Váhom. Najprv sme bývali v byte v Meste, chodievali sme však často na výlety do prírody a vietor nás zavial i pod Javorinu. Stačila nám jedna návšteva a vedeli sme, že tu raz budeme bývať. Myslím, že je to pochopiteľné, je tu nádherne, to mi dá za pravdu každý.

Čím ste sa zaoberali predtým? Našli ste uplatnenie aj tu?

Sme ešte mladí, obaja sme chodili do školy. Manžel zanechal v Bratislave štúdium na Stavebnej fakulte, začal sa tu venovať „strojarine“, má na svetelnej križovatke v NMnV predajňu. Teraz zakladá ďalšiu, s chalupárskym sortimentom. Ja som študovala ekonómiu, manažment a politiku (od farmárčenia to má zdanlivo ďaleko), obe školy som zvládla po presťahovaní ďalej. Teraz pracujem z domu, venujem sa svojim internetovým obchodom s darčekom sortimentom, no a samozrejme, dcére a farme.

Aké boli vaše začiatky? S akými problémami ste sa borili?

Myslím si, že na tom začiatku ešte stále sme. Výzvou je rekonštrukcia domu, priláhanie stavieb i výstavba Minifarmy. Veľkosť hospodárstva Haruštiakov je týmto nevýhodou, i keď, samozrejme, výhody ďaleko prevažujú. Tento rok bojujeme s veľkým suchom, chvalabohu, na pozemku je studňa s dostatkom vody. Veľmi radi by sme toto leto stihli spraviť pre zvieratká pevné ohrady, kamenistá pôda na Barine nám v tom však veľmi nepomáha.

Ako vás privítali susedia? Našli ste pochopenie pre svoje hospodárstvo? Predsa len na kopaniciach sa odjakživa chovali najmä úžitkové zvieratá, dokonca aj pes bol výlučne na stráženie a mačka na chytanie myši...

So susedmi sa snažíme vychádzať, všetci nám od začiatku veľmi pomáhajú a „trpia“ to tu s nami statočne. Zvieratká im občas síce vyvedú neplechu, postupne však tieto ich výstrelky eliminujeme. Niektoré zo zvierat však majú veľký význam i pre okolité domy, máme naozaj veľmi šikovné mačky, ktoré pochytajú množstvo hlodavcov a perličky, ktoré ako hmyzožravé vtáky vychytajú každá za sezónu až 5 kil lietajúceho hmyzu, taktiež plašia hlodavce a dravce. Užitočné sú však zvieratká všetky, len každé iným spôsobom.

Koľko zvierat ste si priviezli so sebou?

Z domu som si priniesla jedného miniponika, tri miniprasiatka a border kóliu. Pôvodne sme hľadali menší dom s pozemkom práve pre toho jedného ponika. Našli sme však toto a postupne pribúdali ďalšie zvieratká. Teraz máme na farme ponikov dvoch, štyri miniprasiatka, šesť minikôz, jednu kozu na mlieko, päť miniovečiek, perličky, husi, brahmanky, zdrobnelú sliepočku i zdrobnelú kačičku, z domácich zvierat border kóliu, írskoho vlkodava a dve mačky.

Iste sa vás ľudia pýtajú, či z farmárčenia žijete...

No nepýtajú, sú o tom presvedčení! Zo zvierat sa žiť nedá, pokiaľ ich chcete chovať na úrovni. Sme radi, že si odchov-

mi zaplatíme aspoň réžiu – krmivo, starostlivosť a veterinára. Nazvyš neostane nič, ešte musíme dokladať. To nerátam, čo stojí zem, po ktorej chodia, drevené prístrešky, v ktorých odpočívajú, drevené ohrady a samotný nákup zvierat. Ale každá záľuba niečo stojí, hlavne veľa času.

Aké máte plány do budúcnosti? Pýtam sa jednak na nové zvieratká a jednak na vašu víziu, koncepciu fungovania, resp. poslania farmy.

Chceme pokračovať v myšlienke chovu miniatúrnych foriem hospodárskych zvierat, do partie nám chýba miniatúrna kravička, lama, či oslík. Všetko sú to však na Slovensku nezohľaditeľné zvieratá. Bolo by veľmi pekné otvoriť farmu pre verejnosť, pre tie najmenšie detičky. Nie sú na to, však bohužiaľ, podmienky. I keď záujem je zo strany médií i bežných ľudí, ktorí narazia na projekt Minifarma.sk, vysoký. Pozrieť sa chodia ľudia zo všetkých kútov Slovenska, videli nás už diváci TV Markíza, STV, čitatelia denníka SME, Pravda i Plus 1 deň. Sme radi, že i takto pomáhame propagovať kraj pod Javorinou. Všetkým, ktorí sem zablúdia, sa tu veľmi páči.

Starostlivosť o zvieratá je práca, ktorá si vyžaduje veľa času, energie, trpezlivosti a najmä lásky. Robíte to všetko s manželom sami alebo máte pomocníkov?

V zásade sa môžeme spoliehať iba sami na seba, hlavne čo sa

týka kvality práce. Dom i farmu si rekonštruujeme i stavíme svojpomocne. V poslednom čase nám však chodí viacej pomocníkov, či už z rodiny alebo z miestnych ľudí. Je to kvôli mojim novým milým povinnostiam s bábätkom a manželovým povinnostiam s novou predajňou.

Bábätko, krásne dievčatko, sa vám narodilo nedávno. Ako sa vám darí sklbiť materinské povinnosti s prácou na farme?

Musím priznať, že som si to predstavovala trochu jednoduch-

šie. Nina má tri mesiace (nar. 19.4.2012) a až teraz sa začína trošičku osamostatňovať. Ale je to práca na plný úväzok, cez deň vôbec nespí. Chvalabohu, noci máme za odmenu pokojné.

Páči sa vám náš kraj? A čo ľudia?

Je naozaj rozprávkový. Ani na sekundu sme neoľutovali, že sme sa prisťahovali práve sem. Okolie máme prebádané, jazdili sme sem v kuse tri mesiace a hľadali sme voľný kúsok zeme. Počas týchto vtedy ešte výletov sme mali možnosť postretávať veľa milých ľudí. I to nás utvrdilo v tom, že sme si vybrali správne. Aj teraz sa stretávame väčšinou s pozitívnymi reakciami.

Z ČINNOSTI SPOLOČENSKÝCH ORGANIZÁCIÍ

Text: Viliam Harušťák, riaditeľ MOS Miškech Dedinka

Miestne osvetové stredisko Miškech Dedinka

24.6.2012 Vystúpenie FS Javorinka v amfiteátri Roh z príležitosti 620. výročia obce Lubina

28.6.2012 Zasadnutie pléna obecného zastupiteľstva v Osvetovom dome

1.7.2012 Jedenástky pod Javorinou o putovný pohár starostu obce Ing. M. Beňatinského na ihrisku v Hrnčiarovom. Víťazom sa stal Ľubomír Baran zo Starej Turej

6.7.2012 Tradičné stretnutie občanov na Chríbe. Beseda na tému „Husov odkaz“, ktorú viedla p. farárka a seniorka PoS ThDr. Eva Juríková. Vzácnymi hosťami nášho stretnutia boli manželka ThDr. Miloš Klátik a Mgr. Oľga Klátiková. Na záver podujatia zapálenie vatry pripadlo hosťovi najčestnejšiemu - generálnemu biskupovi ECAV ThDr. M. Klátikovi za asistencie starostu obce Lubiny Ing. M. Beňatinského

7.7.2012 Ľudová veselica v kameňolome v Podkozinciach s tradičným poľovníckym gulášom z diviny. Hudba Ivan Kabi-jev z Hrušovného.

15.7.2012 50. ročník futbalového turnaja o Pohár kpt. Miloša Uhra v Hrnčiarovom za účasti: MFK Stará Turá, OŠK Lubi-

na, Slovan Kráľné, domáca TJ Lubina -kopanice. Víťazom 50. ročníka sa stali futbalisti MFK Stará Turá. Po turnaji sa konala ľudová zábava, hrala hudobná skupina Smoliari.

4.8.2012 III. ročník súťaže družstiev vo varení gulášu v Podkozinciach. Súťaže sa zúčastnilo 21 družstiev blízkeho i ďalekého okolia. Podujatie pripravili občania z Podkozinciev na čele s poslancom OZ pánom Branislavom Znachorom.

11.8.2012 Vystúpenie FS Javorinka v rámci Folklorneho dňa v Slávkove v ČR v rámci cezhraničnej spolupráce

Júl - august - Oprava a rekonštrukcia hasičskej zbrojnice v Miškech Dedinke, brigádnická aktivita mladých členov na čele s veliteľom Ivanom Krúpom.

Stále akcie:

- rozhlasové relácie, názorná propagácia podujatí, podľa potreby

Pripravujeme:

- 25-26. 8. 2012 Oslavy SNP na vrchu Roh
- 20.10.2012 Gazdovský večer, ľudová zábava v krojoch v Osvetovom dome Dr. M. Hodžu v Miškech Dedinke

Studnička pod Brima cestou

Text a foto: Ing. Bedrich Matušák

Seno z prvej etapy je na Kopcovom, chvalabohu, pod strechou. Naháňalo nás od rána, vyzeralo, že sprýchne, ale lialo len z nás. Také leto si už dlho nepamätám. Seno a horúčavu možno z prázdnin na dedine. Slnko tavelo do nás celý deň. Zázračne chladená voda chutila v očkách medzi fúrami, na pivo ani pomyslieť. „Mitická“ hovorí Milan, keďže v tunajšom kraji je dobrej vody ozaj pobiedne. Aj keď studní je viac, zväčša už po Jánovi vody niekde pri dne, alebo len po kvapkách.

Po chvíli spomenul, že by sa aj dalo zajtra urobiť niečo pre turistov so studničkou Pod Brimou. Okamžite ma prebral. Všetličo, ale takéto miesto tu ešte nepoznám. Spomenul som si na zámer zaradiť čistenie studničiek do programu pre hostí. Nie zlý nápad možno aj pre geocaching. Prerušil som myšlienky a samozrejme súhlasil s ním, aj keď telo naznačovalo na zajtra asi niečo iné. „Uvidíme sa teda zajtra“, a nabral som smer do doliny.

Vlečka, na ktorej už bol ráno z dubovej hrady stĺčený podstavec prístrešku, naznačovala, že to Milan myslí naozaj vážne. Musel si poriadne privstať. Práca odsýpala, nerobil to zrejme prvý krát. Niečo pridržať, dosku obrátiť, podať klinec a odskočiť sem tam to celé nafotiť. „Toto nás určite prežije“ utrúsil Milan, keď dobúchal sekerkou posledný klinec. Slnko vysoko, vidina dobrého obeda, ale hlavne včerajšia „makačka“ odsunula transport prístrešku k studničke na druhý deň. Najlepšie podvečer, keď Javorina hodí pod Jelencom na stráň už príjemný tieň.

...

Cestou pribudli na vlečke k prístrešku nejaké kamene. Zručnosť, s akou Milan vytáčať po rúbanisku Pod Kýčerou traktor medzi vývraťami bola jedna vec a zrejme môj dosť vytreštený pohľad z cesty dole do doliny k Vrzavke vec druhá.

Rozmýšľam, koľkokrát by sme sa asi pretáčali, než skončíme dole. „Už si prevrátil niekedy traktor?“ pýtam sa držiac sa pevne oboma rukami navareného držiaka nad dverami. „Nie a ani nechcem,“ usmial sa Milan a jedným pohybom vytočil cúvaním vlečku zadnou časťou do doliny.

Studnička, ktorá zrejme v minulosti slúžila lesným robotníkom ako jediný zdroj pitnej vody na Kýčeri, zobrala časom za svoje. Tak tu by som studničku teda nikdy nehľadal. Drevo spráchnivelo a rozpadlo sa. Vodu držalo v priehlbine pár kameňov a hrdzavá trubka si pamätala zrejme ešte časy vojny a partizánov. Čakan, lopata, vedro, vykosenie buriny a bujného malinčia. Presun prístrešku z vlečky nebol až taký problém. Povyberal som kamene a prisunul k Milanovej ruke. Poriadny silný prameň a voda pribúdala zároveň s novým kamenným okrajom. Ešte položiť prístrešok, vyrovať, osadiť dvierka a je to. Fotka so zapadajúcim slnkom, zameranie GPS do mapy a prísľub, že tu upravíme ešte okolie, na jeseň nejaký stromček, zábradlie k prudkému chodníku, lavičku... Tú chuť príjemnej chladnej a jedinečnej vody spod Javoriny akoby som už teraz cítil na jazyku. Kde sa hrabe tá „akostná a jemná“ z fliaš predvčerom.

Voda pravá, voda čistá, voda živá ...

Nárečie naše lubinské...

Text: Mgr. Viera Brezinská

Materiál pre Úplný nárečový slovník obce Lubina som hľadala a spracúvala asi šesť mesiacov/koniec roka 1972 a začiatok r. 1973/.

Pracovala som so staršími občanmi Podkozinciev formou otázok a odpovedí podľa vopred zostavených tematických okruhov.

Rozhovor som zapisovala ručne, fonetickou transkripciou.

S ľuďmi som sa rozprávala lubinským nárečím, preto boli prirodzení, radi spolupracovali.

Práca na nárečovom slovníku bola veľmi príjemná a zaujímavá.

Slovník obsahuje 4500 nárečových výrazov. Niektoré sa spisovnej norme približujú, niektoré sú úplne osobité.

Vysvetlenie nárečových výrazov z minulého čísla:

1. a/zvoniť b/bezcieľne chodiť	2. triasť sa od zimy	
3. žena, ktorá veľa rozpráva	4. krátke prudké stúpanie	
5. domáce zvieratá	6. jahoda lesná	7. priekopa

Preverte si znalosti lubinského nárečia na ďalších výrazoch:

1. žabikláč	2. vajlínek	3. okandžit
4. hontíllat	5. legátka	6. kvasnice predávať
7. virídzilka		

Spoznávajme svoju históriu

Text a foto: Ing. Olga Reptová, predsedkyňa pobočky Spolku rodákov M.R.Štefánika Košariská, Dunajská Lužná

Spolok rodákov M.R.Štefánika – pobočka v Dunajskej Lužnej v rámci dlhodobého projektu „Spoznávajme svoju históriu“ uskutočnil pre svojich členov, sympatizantov a občanov zájazd v sobotu 21. júla 2011 pri príležitosti 132. výročia narodenia generála M.R.Štefánika. Navštívili sme obce, z ktorých sa v roku 1945 presídlili naši spoluobčania do dnešnej obce Dunajská Lužná, do jej časti, Nové Košariská. Prvou zastávkou bola obec Bzince pod Javorinou, kde sme navštívili pamätnú izbu významnej spisovateľky pre deti Ludmily Podjavorinskej. Mohli sme v nej pri výklade počuť veľa zaujímavého o jej živote a diele. Len štyri kilometre sme sa presunuli do obce Lubina, kde nás čakala sprievodkyňa, pani Hrabovská, aby nám porozprávala tak o histórii obce, ale aj o pamätnej izbe Samuela Štúra, otca jedného zo zakladateľov spisovnej slovenčiny, Ludovíta Štúra. V nej sme našli aj odkaz o prastarom otcovi – notárovi, pána Erdelského, nášho spoluobčana. Mnohí potomkovia presídlencov, ako pani Emilia Sláviková (rodáčka zo Bzinciev, manžel bol z Lubinej), pani Ludmila Vašáková, rodená Harušťáková (dcéra pána Milana Harušťáka) s vnučkou Martinkou, pani Eva Vlácilová,

rodená Harušťáková, pán Štefan Harušťák (deti Štefana Harušťáka), prežili neopakovateľné chvíle, pretože na mieste, či už svojho rodiska, či rodiska svojich predkov, mohli počuť veľa nového, zaujímavého o dianí historickom, či aktuálnom živote významnej obce pre rozvoj našej bohatej histórii.

Obdivovali sme zanietenosť a vysokú odbornú zdatnosť pani Hrabovskej, ale aj úsilie všetkých občanov Vašej obce, ktorí sa pričínili o skvosty histórie, ktoré zozbierali do pamätnej izby. Exponáty vypovedajúce o kráse vložené do krojov, či dokumenty, fotografie pripomínajúce mnohé významné osobnosti našej nedávnej minulosti vzbudzovali v nás nesmierny obdiv a úctu.

Aj touto cestou chceme poďakovať pani Hrabovskej za príjemné a neopakovateľné chvíle a spoločenstvo pri potulkách za históriu prežitú vo Vašej obci. A tak ako sme aj osobne odovzdali pozdrav všetkým Vaším občanom pri našej osobnej návšteve, prostredníctvom pani Hrabovskej, robíme tak aj touto cestou.

Vážení priatelia, neustávajte v pestovaní našej bohatej historickej pamäte.

Javorinka na Morave

Text: M.B. / foto: Marek Trnka

Sobota 11. augusta nebola síce vľúdna na počasie, no napriek tomu sa náš folklórny súbor Javorinka pod vedením Vilka Harušťáka vybral na Deň folklórnych slávností do neďalekej

obce za Javorinou – Slavkova. Už tesne za hranicou nás privítalo sem - tam vykukujúce slniečko spoza mrakov, no občas i kvapky dažďa. Napriek tomuto počasiu sa nám dostalo vďač-

ného privítania od starostu obce, ktorý nás na toto podujatie pozval. Mali sme možnosť vzhliadnuť súbory z blízkyh obcí no i z Moravského Lieskového. Osobitne silným zážitkom bolo vystúpenie najmenších moravských folklóristov, súboru Hop-sáčik. Bol to krásny pohľad, ako sú deti od útleho veku vedené k hrdosti na svoj kroj a tradície. Naša Javorinka priviedla svojím vystúpením do varu i niekoľko tanečníkov, ktorí si zatancovali priamo pred pódium. Po skončení oficiálneho programu - ako to už býva - si ľudia zaničení tradíciami a folklórom spoločne zaspievali i zatancovali na voľnom priestranstve a tu bolo vidieť i cítiť, ako sú naše dva národy sami sebe blízke, poznajú svoje zvyky i tradície tak, ako keby sa ich cesty nikdy nerozišli.....

Tábor na Paloučku

Text a foto: Jiří Krajča

Turistický oddíl mládeže Zlaté šipky z Valašského Meziříčí zakončil třítýdenním táborem svůj další oddílový rok. Uskutečnil se na tradičním tábořišti u obce Lubina ve slovenských Bílých Karpatech a jeho ústředním tématem se stala říše hmyzu. Vykuklili jsme se v překrásné tesařiky, ruměnice, vosy, cvrčky a běžníky, potkat jste mohli také roháče, batolce, komára nebo třeba berušku. Paloučku vévodila třímetrová socha škvora Miša (toho, který vymyslel celou řadu důmyslných her a zajistil tak mezi druhy mír a přátelství). Pod jeho vedením jsme prošli vodní olympiádou, vařili podle střevlíka, kouleli podle hovnívála, sháněli nektar, vyvíjeli se jako mravenci, stříkali jako ploštice, atd. Soupeření bylo protkáno také skutečným mikroskopickým pozorováním, kladením pastí na střevlíky, nočním lákáním na světlo, „vědeckým“ výzkumem brouků, kobylek, motýlů a mravenců. Překvapením bylo osídlení okolí tábora kudlankami.

Tábor se opravdu vydařil a mnozí z nás si navíc poopravili názor na hmyzí říši, teď víme, že je neuvěřitelně zajímavá a krásná!

CS ŠKODA ZRAZ

Text a foto: Júlia Pukancová

Dňa 18. augusta 2012, v horúcu augustovú sobotu, sa v Lubine pri amfiteátri na vrchu Roh konala nezvyčajná akcia. Na jednom parkovisku sa stretlo okolo 60 áut značky Škoda. Hlavnými aktérmi neboli však Škody ako Octavia druhej generácie alebo Fábria, ale vozidlá starších ročníkov, a to konkrétne od r. 1960. Pomedzi vyleštenými automobilmi pobehovali deti, fotografi, reportéri, organizátori a milovníci škodoviek spolu

so svojimi „frajerkami“. Akcia však nebola len prehliadkou áut. Ešte doobeda začalo 51 súťažiacich proti sebe bojovať na parkovisku posiatom kužeľmi. Svoje vodičské schopnosti predvedli v prvej disciplíne, ktorou bol slalom. Po ňom nasledovala orientačná jazda, pri ktorej sa vďaka obrázkovému popisu jednotliví účastníci dostali až do cieľa. Nešlo však vôbec o nudnú cestu. Okrem krásnych scenérií, ktoré boli

jedným z hlavných dôvodov výberu tohto miesta pre konanie zrazu, boli súčasťou jazdy rôzne disciplíny, ako napríklad hod vzduchovým filtrom, rozpoznávanie náhradných dielov zo škodoviek, odpovedanie na vedomostné otázky a pod. Raritou „orientáku“ (ako sa táto súťaž medzi škodovkármi nazýva) bol dokonca prejazd cez československé hranice. Po dokončení jazdy sa súťažiaci ocitli na parkovisku v Novom Meste nad Váhom, kde mali konečne čas porozprávať sa s ostatnými, skočiť na obed, ale hlavne – otvoriť kapotu a pochváliť sa srdcom svojho miláčika. Keď už boli všetci dostatočne uspokojení pohľadmi na iné autá, motory a odhlasovali, ktoré vozidlo považujú za najkrajšie, organizátori zoradili tátošov podľa roku výroby a hor sa spanilou jazdou späť k amfiteátru, kde sa konala tzv. babská súťaž a dlho očakávané vyhodnotenie. Po

odmenení cenami od sponzorov a peknými poharmi tých, čo si to zaslúžili, vládla na vrchu Rohu priateľská atmosféra. Pre niektorých trvala až do rána.

Keďže som sa tohto zrazu zúčastnila ako spolujazdec, môžem bez výčitiek povedať, že išlo o jednu z najlepších Škoda akcií, na akých som bola. Veľká vďaka v mene všetkých zúčastnených patrí organizátorom Danielovi Paríškovi, Rastovi Radošovi a Veronike Pavlíkovej a ich rodinným príslušníkom. Pre nich bola určite krásnou odmenou hojná účasť (najväčšia, akú som na zraze zažila a to som ich už zopár navštívila) a hlavne spokojnosť v tvárach súťažiacich. Ten pocit, keď počas spanilej jazdy vychádzajú ľudia zo svojich domov a nadšene kývajú kolóny zachovalých áut, ktoré už majú čo-to za sebou, je proste neopísateľný. Takže, tešíme sa zase o rok.

Lubinské volejbalové leto 2012

Text a foto: Mgr. Marián Valláš

„Žijeme len raz“

12. ročník volejbalového turnaja „lubinské leto“ sa konal 14. júla 2012. Zúčastnilo sa ho 19 zmiešaných družstiev (v družstve musela byť minimálne jedna žena) z Lubiny, Starej Turej, Nového Mesta nad Váhom, Bánoviec nad Bebravou, Hornej Stredy, Bošáce, Myjavya tiež jednotlivci v družstvách z Bratislavy, Piešťan, Spišskej Novej Vsi a z blízkej Moravy.

Slávnostný nástup družstiev, prihovor zástupkyne starostu obce Mgr. Anny Machajdikovej, pravidlá turnaja od hlavného usporiadateľa Mgr. Mariána Valláša, predstavenie rozhodcov, boli udalosti pred začatím jednotlivých zápasov v štyroch skupinách na troch trávnatých ihriskách a jednom asfaltovom. piate – asfaltové ihrisko bolo tréningové. V čase od 10.30 do 13.30 h sa odohrali skupiny a tie určili poradie postupujúcich družstiev do finálového postupového „pavúka“.

Aj napriek dažďu, ktorý prišiel po 16-tej hodine, sme všetky zápasy odohrali, pričom víťazom sa stalo družstvo „ZRADCI“ z Nového Mesta nad Váhom, na druhom mieste „Akože volejbalisti“ (Nové Mesto nad Váhom a Myjava), tretie bolo družstvo rodiny Golániovcov „Dáme si jeden...“ (Lubina – Piešťany – Bratislava). Domáce – usporiadateľské družstvo „Juvaho“ skončilo na piatom mieste.

Celý turnaj, to nie je len boj a víťazstvo, je to radosť zo športu, zo stretnutia sa ľudí spoločnej záľuby a k tomu celý čas nabádal aj výber hudobných skladieb od Romana Martinčíča. Tento rok a toto leto sme si najviac obľúbili a spievali skladbu „Žijeme len raz...“

Odvzdávanie cien každému zúčastnenému družstvu – podľa poradia, ale hlavne víťaznému družstvu malo príjemnú atmosféru, ktorá spoločným spevom a tancom plynulo prešla do losovania tomboly a záverečnej večernej zábavy.

Vďaka organizátorov – rodiny Vallášových – patrí všetkým zúčastneným družstvám, Obecnému Úradu obce Lubina – starostovi Ing. Martinovi Beňatinskému, pánovi Pavlovi Čamekovi za výborný guláš a ceny do tomboly, pánovi Miroslavovi Hargašovi (a jeho obslužnému personálu) za všetko občerstvenie v „Bare u Harina“ a tombolu, pánovi Romanovi Martinčíčovi za výborný celodenný hudobný „podmaz“ a Jurajovi Jarábekovi a jeho známym za ceny do tomboly.

12. ročník sa skončil a už teraz motivačne na „Facebooku“ – Lubinské leto“ pozývame prostredníctvom množstva fotografií, ale aj zaujímavým videoklipom od Golániovcov na 13. ročník „Lubinského leta 2013“.

Rodina Vallášových sa na Vás teší o rok – do volejbalovania !

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

S P O M Í N A M E

„Kto zomiera, neodchádza, ale zostáva v srdciach tých, ktorí ho milovali a mali radi...“

Dňa 10. augusta 2012 uplynulo 15 rokov, čo navždy odišiel manžel, otec, starý otec, ale predovšetkým vzácný človek **Miloslav SLÁVIK**.

Kto ste ho poznali, venujte mu s nami tichú spomienku.

Manželka Ľudmila, dcéra Elena s manželom, vnuk Miloslav a ostatná rodina.

„Čas plynie, no bolesť zostáva.
Každý kto Ťa v srdci má, s láskou na Teba spomína.“

Dňa 12. júla 2012 uplynulo 40 rokov, čo nás vo veku 28 rokov navždy opustila naša manželka, matka, babička a sestra **Jarmila GALBAVÁ, rod. Jarábková**.

S láskou a úctou spomína smútiaca rodina.

„Čas plynie, bolesť stále trápi,
ale nášho syna nám už nikto nenavrúti.“

Dňa 6. augusta 2012 sme si pripomenuli 17. výročie, kedy nás po krátkej a ťažkej chorobe náhle opustil náš milovaný syn **Luborko MARTINČIČ**.

Kto ste ho poznali a mali radi, venujte mu s nami tichú spomienku.

S láskou spomínajú rodičia, bratia Daniel a Roman s rodinou i ostatná rodina.

„Len ten, čo stratil milovanú mamu,
pochopí, čo je to bolesť a žiaľ...“

Dňa 1. augusta 2012 uplynulo 10 rokov od smrti mojej milovanej mamičky **Libuše ČERNEJ**.

S úctou a láskou spomína dcéra Ľubica Mikušatová s priateľom Branislavom, rodina, priatelia a známi.

„Odišli ste cestou, ktorou kráča každý sám,
len brána spomienok zostáva otvorená dokorán...“

V týchto dňoch si pripomíname 10. výročie úmrtia našej mamy a babičky

Anny ZEMANOVIČOVEJ rod. Potfajovej

a zároveň 19. výročie smrti otca a starého otca **Pavla ZEMANOVIČA**.

S láskou a vďakou spomínajú dcéra Emília Jarábková a syn Milan Zemanovič s rodinami.

„Čas plynie, bolesť v srdci ostáva“.

Dňa 9. augusta 2012 uplynuli 2 roky, čo nás vo veku 85 rokov navždy opustil manžel, otec a starý otec **Milan ŠIDLA**.

S úctou a láskou spomína manželka, dcéra Anka, synovia Peter a Ján s rodinami a ostatná rodina.

„S tichou spomienkou
k Tvojmu hrobu chodíme,
pri plamienkoch sviečok
sa za Teba modlíme.
Osud Ťi nedoprial už dlhšie s nami byť,
ale za to v našich srdciach
budeš stále žiť.“

Dňa 15. augusta 2012 sme si pripomenuli 20. výročie úmrtia manžela, otca, starého otca **Pavla KNÁPKA**.

S láskou a úctou spomínajú manželka Anna, synovia Miroslav a Ivan s rodinami.

VITAJ MEDZI NAMI !**Sára ZEMANOVIČOVÁ**

(2 750 g, 46 cm)

sa narodila 26. júna 2012 Ivanke a Marekovi z Lubiny – Bariny. Je to ich prvé dieťaťko.

BLAHOŽELANIE

„Mať sedemdesiat, to je akoby sa znovu narodiť.
Múdrejší, ľudsky krajší. Skúsenejší.
Spriadať krehkú niť a žiť odznovu.
Život, čo teší, aj ten, čo bolí,
na smutné nemyslieť a krásne deliť tromi.
Mať slnko v očiach a úsmev na perách
a kominára stretávať každý deň vo dverách.
Alebo smutného klauna so srdcom na tričku,
čo nosí v klobúku červenú kotvičku.
Pre šťastie,
čo rastie a rastie a rastie...
A nikdy nemá dosť!
Lebo je krásne žiť druhým pre radosť.“

Emílii Jarábkovej k 70-tým narodeninám všetko najlepšie
želajú manžel, deti, vnúčatá a ostatná rodina.

JUBILANTI**JÚL**

50 rokov	Kollárová Danka Jurenčeková Zdenka Olejníček Ján Ing.	U Kľačkov 780 Podkozince 632 Lubina 152
55 rokov	Haruštiak Milan	Lubina 61
60 rokov	Bezeková Elena Znachor Rudolf	Lubina 221 Lubina 348
65 rokov	Čičková Emília Hornáček Ján Mackovičová Danuše Štefancová Eva Zemanovičová Dana	Lubina 363 Podkozince 639 Lubina 330 Lubina 137 Podkozince 653
80 rokov	Komorech Vladimír Ing. Sláviková Ľudmila Rojková Anna Slávik Ján	CsC. Lubina 10 Lubina 61 Lubina 177 Lubina 319
89 rokov	Pagáčová Anna	U Valenčíkov 988

AUGUST

50 rokov	Zimanová Lea	Podkozince 584
55 rokov	Machajdík Ján Púčková Alena	U Kľačkov 796 Lubina 174
60 rokov	Venderla Peter	U Valenčíkov 1017
70 rokov	Halík Pavel Jarábková Emília	Lubina 175 Podkozince 672
75 rokov	Fraňová Ľudmila, Mgr. Potfajová Anna Valenčíková Anna	U Valenčíkov 1022 U Kľačkov 735 Záhradská 662

„Už len kytičku kvetov Vám na hrob môžeme dať
a tíško na Vás spomínať“.

Dňa 14. júla 2012 uplynulo 34 rokov od smrti otca a starého otca **Jána TUČKU**
a 20 rokov, kedy dňa 21. júla 1992 prehrala boj s ťažkou chorobou mama a stará mama
Emília TUČKOVÁ.
S láskou spomína celá rodina.

Úprimne ďakujeme všetkým príbuzným a známym, ktorí sa prišli 24. júla 2012 rozlúčiť s mojim drahým manželom, našim otcom, dedkom a pradedkom **Milanom TRÚSIKOM**, ktorý nás opustil vo veku 75 rokov.
Ďakujeme za prejavy sústrastí a kvetinové dary.

Smútiaca manželka, deti s rodinami a ostatná rodina.

„Kto zomiera, neodchádza, ale zostáva v srdciach tých, ktorí ho milovali a mali radi.“

Dňa 24.10.2012 uplynú 5 rokov,
čo nás navždy opustila naša drahá mama, babička, prababička
Olga ŠVOKOVÁ a 27.11.2012 uplynú 14 rokov,
čo nás navždy opustil otec, starý otec, pradedo **Pavel ŠVOK**.
S láskou spomína dcéra Vlasta s rodinou, syn Miroslav s rodinou a ostatná rodina.

„Ak chceš žiť tak, ako žiť treba,
musíš vziať ťarchu svojho času na bedrá
a smelo ísť i proti ostrým šľahom vetra.
Po pádoch z prachu vstať,
čo času patrí, času dať!“

Dňa 19. júla 2012 uplynul rok, čo nás navždy opustila mama a príbuzná **Julianna DÚŠKOVÁ**.
S láskou a vďakou spomína syn Jaroslav a ostatná rodina.

ŠPORT

70 rokov futbalu v obci Lubina

Text a foto: Viliam Solovič

zľava doprava: Vladimír Ostrovský, Alexander Vencel, Mgr. Ján Žitňan, Ján Slávik, Ing. Vladimír Komorech, CSc., Pavol Čamek

OŠK Lubina (TJ Lubina) usporiadala dôstojné oslavy jubilea – 70. rokov. V rámci osláv sa uskutočnil futbalový turnaj – III. ročník bývalého predsedu Jána Sadloňa.

Vít'azom jubilejného futbalového turnaja 50. ročníka o putovný pohár kpt. Miloša Uhra je MFK Stará Turá

Text a foto: Viliam Solovič

pohár kpt. Miloša Uhra – popis pod foto: zľava doprava: Milan Dunajčík, prezident klubu Lubina Kopanice, Viliam Harušťák, riaditeľ MOS Miškech Dedinka, Ján Hulínek, predseda Oblastného výboru SZPB v Novom Meste nad Váhom, Mgr. Anna Machajdíkovič, zástupkyňa starostu obce Lubina, kapitáni jednotlivých mužstiev.

TJ Lubina kopanice v spolupráci s MOS Miškech Dedinka a OcÚ Lubina, usporiadala jubilejný 50. ročník futbalového turnaja o putovný pohár kpt. Miloša Uhra, ktorý príhovorom oficiálne otvorila Mgr. Anna Machajdíkovič, zástupkyňa starostu obce Lubina. Víťazom turnaja sa stal očakávané MFK Stará Turá pred Krajným, Lubinou, Lubinou kopanice. Kapitáni jednotlivých mužstiev si prevzali ocenenia z rúk zástupkyne starostu obce Lubina, predsedu Oblastného výboru SZPB v Novom Meste nad Váhom, prezidenta futbalového klubu Lubina Kopanice. Turnaj po celý čas moderoval Viliam Harušťák, riaditeľ MOS Miškech Dedinka. Po skončení a vyhod-

Výsledky turnaja: Lubina – Vračuňa 4:3 (2:0), góly : Miškech 2, Škulec, Ostrovský – Bergendi, Šuster, Sedlák

Lubina kopanice – Moravské Lieskové 0:1 (0:0), gól: J. Kucharovič
O tretie miesto:

Vračuňa – Lubina kopanice 4:0 (2:0),

góly: Šuster, Druhý, Bergendi, Bel

Finále:

Lubina – Moravské Lieskové 4:0 (2:0), góly: Škurec 2, Hargaš 2

V polovici turnaja bol odohraný futbalový zápas starých páňov: Lubina – Bzince p. Javorinou 8:4 (5:1),

góly: Vido3, Uhlík 3, Golány, Briška – Straka 2, Billa 2

V polčasovej prestávke boli ocenení bývalí futbalisti – lubinskí jubilanti: Ing. Vladimír Komorech, CSc., Vladimír Ostrovský, Ján Slávik, ktorým ocenenie odovzdal sekretár ObFZ Mgr. Ján Žitňan spolu s predsedom OŠK Lubina Pavlom Čamekom. Všetci bývalí hráči a funkcionári dostali pamätné tričká s číslom 70. Bývalý futbalový reprezentant Alexander Vencel, ako dar odovzdal Pavlovi Čamekovi výstroj pre brankára. Zápas s prehľadom pred 200 divákmi rozhodovali Kotian a Dendis.

notení výsledkov turnaja bola pripravená tombola a tanečná zábava v podaní hudobnej skupiny Smoliari.

Výsledky turnaja: Krajný – Lubina kopanice 0:0

Stará Turá – Lubina 1:0, gól: Durec

Lubina kopanice – Lubina 1:4, góly: Brezula – Škulec 2, Miškech, Hučko

Krajný – Stará Turá 0:3, góly: Durec, Maroň, Otrubný

Stará Turá – Lubina kopanice 2:0, góly: Otrubný, Durec

Lubina – Krajný 1:5, góly: Škulec - Koník 4, Machač

Turnaj s prehľadom rozhodovali bývalí rozhodcovia Kotian a Petrik pred 300 divákmi.

Vít'azom 14. ročníka kopania jedenástok mužov pod Javorinou je Ľubomír Baran

Text: Viliam Solovič

TJ Lubina kopanice za spolupráce OcÚ Lubina a MOS Miškech Dedinka usporiadali už 14.ročník kopania jedenástok mužov pod Javorinou o putovný pohár starostu obce Lubina na ihrisku v Hrnčiarovom. Súťaže sa zúčastnilo 180 súťažiacich.

Poradie najlepších: 1.Ľubomír Baran (Stará Turá – získal putovný pohár a farebný televízor), 2.Adrián Straka (Stará Turá – získal horský bicykel), 3.Dominik Kolník (Čachtice – získal mikrovlnnú rúru), 4.Martin Lepko (Stará Turá – získal športový vak), 5.Marián Sládeček (Myjava – získal športový vak), 6.Matej Trebatický (Nové Mesto nad Váhom – získal športový vak)

Podakovanie za zorganizovanie uvedenej akcie patrí organizátorom, sponzorom, súťažiacim, brankárom a za účasť i divákovi.

LUBINČAN – noviny obce Lubina • ISSN 1338-7480 • IČO: 00311731 • Dvojmesačník • Vydané: august 2012 • Vydáva: Obecný úrad v Lubine • 916 12 Lubina 56 • Z dodaných autorských podkladov zamestnancov OcÚ, inštitúcií obce, farského úradu a občanov zhotovila Ing. Simona Štepanovicová •

• Tlač a grafická úprava: Tising, spol. s r. o. Nové Mesto nad Váhom • Zodpovedný: Ing. Martin Beňatinský
• Registrované MK SR pod č. EV 2846/08 • tel.: 032/7778 169 • noviny@obeclubina.sk • www.obeclubina.sk